

உதயதாரகை.—MORNING STAR.

Published on the 2d and 4th Thursday of every Month at one shilling a Quarter payable in advance.

[புத். சஞ். உத.] துஷாசுஉஸ்ரூ. மார்கழிம. யசு தேயதி வியாழக்கிழமை, Thursday, December, 14, 1843. [Vol. III. No. 23.]

வேதியரோழக்கிச் சோதனை.

உபதேசிகள் நடக்கவேண்டிய முறைகளைக்காட்டி காம்பட்ட பிரபாசத்திக்கு திணைத்த பலனுண்டாகத்தக்க வேதியரோழக்க மோரணிக் கோவையாகக்கொண்டு அவனவன் நடக்குத்தன்மை யைப் பொன்னுரைகல்விணைத்தார்போல வாராய்த்துசொன் ன ஒழுக்கத்தக்கேற்றதோ இவையோவென்று சோதிக்கக்கடவ ன். இதனால வேதியரோழக்க முடித்தபின்பு இந்தச்சோதனை செய்யும் வகையை இங்கேகூட்டிச் சேர்க்கத்தானித்தோம். இ தில் எட்டுச்சோதனைவகை பிரித்துத்தருவோம்? ஒவ்வொன்று க்கொரு காணாகச் சிறிதநேரத்துக்குத் தனியேநின்று தன்னைக் கண்குக்கேட்டாற்போல இதில் சொன்னதையாராய்த்து தான் செய்தகுறையும் நடக்கவேண்டிய முறையும் காணப்படுமே. த ன்றெழிற் கடனைத்தீர்த்துத் தானுக்கரையேறிப்பிறரையும் கரை யேற்ற ஆசையுள்ள உபதேசிகையாவரும் மாத்தமாத் தப்பாம ல் எட்டுகாணாக இந்தவகைச் சோதனை செய்துகொண்டுவரக்கட வார்கள்.

முதற்சோதனை.

ஆண்டவரைப்பற்றின ஒழுக்கம்.

க. நீ உபதேசியாகத்திரிகையில் மனிதர்க்குரியஞ்செய்கிறபெய ன்றிருக்கிறாயோ? ஆண்டவருக்கரியஞ்செய்கிறபெய் றிருக்கிற யோ? ஆண்டவருக்கென்றால் மனிதருக்குமாத்திரமஞ்சுவரானேன்? மனிதர்களைச் சுறுக்காய்க்நடத்து அவர்க்க்காணாமையிற் சோம்ப லாய்க்கிடப்பானேன்? ஆண்டவர்க்குரியமிதுவென் றிருந்தால் எ ட்க்கும் விபாபித்திருக்குஞ் சுயாமிக்கஞ்சிடவாமல் சுயாமிக்கொ புலத்தாலே போதுமென்று திரிவானேன். பின்னையும் ஆண்டவ ர்க்குரியஞ்செய்கிறபயிதில் அவரே கின்றபவன்றருவாரென்றிரா மல் உன்னுரைக்கவரக் மனிதரானுக்காதாயம் வராமையால் முறைப்படுவானேன்.

உ. மனிதரைக் கரையேற்றவது தேவதொழிலையாடி மனிதர் வல்லமையாலாகாமல் ஆண்டவர் விசேஷவுதவியாலாகவேண்டு மென்று நிச்சயமாய் நினைக்கிறாயோ? உனக்கிது நிச்சயமாகுல் உன்றிறத்தை கம்புவானேன்? சிலரைத் திருப்பிவிடத்தில் நீயே கல்லவபதேசியென்று மனதினுடெண்ணிப் புறத்திலுஞ்சொல்லி ம கிழ்வானேன்? ஆண்டவரானுதவியும் பலனும் வரவேண்டுமெ ன்றிருந்தால் நீயு் தருமானமுறையோடேபேசு மற்றவரும் பொரு ள்தியமனதோடேகேட்க நீ காநிலேபேசுகிடத்தில் அவரே மனதி லேபேசு விரைத்தந்தவரே விவரகொடுக்க என்னோமன்றா மலென்? அற்பெய்சிஷ்ட சின்னப்பொழுதினபடியே விசேஷமா பித்த ஞானப்பரிவகையிலே விரைக் கூயிதறக்கவும் மனிதராலா ருமொழிய விவையச்செய்வது ஆண்டவரால் மாத்திரமாகுல் கரும யல்லோ? இந்தத் தன்மையால் அதுதினைத் தப்பாமல் ஆண்டவ ரை வேண்டிக்கொள்ளாத உபதேசி பிறரைக் கரையேற்ற ஆசை யில்லாத அசடானுதினும் தன்றிறத்தை கம்பிவரவாக்காரானுதினமெ ன்னப்படுவதே தியாயம்.

க. புறத்தியார்செய்யும் புண்ணியம் ஆண்டவருக்கு ஸ்தோத்திர மாகையிலு உனக்கது சத்தோஷமும் அவர்க்கச்செய்யும் பாலம் அவருக்கிஷ்ட்சிபாபிலு உனக்கது கனிதபுமாராமோலியையோ? இ லையென்றால் ஆண்டவாரமேதுனக்குப் பத்தியும் சற்றுகினியிலி லென்பது நிச்சயமாடே. உனக்குப் பிறவுமான்டவருமாயிசு சு யாமிக்குச் செய்வவெண்டிய ஆராதனை பசாக்குச் செய்யவும் அவரானுண்டாக்கப்பட்டபாட்டுத்த பிரசைகள் அவரைத் தாஷ ணித்து தித்திக்கவும் கண்டு மனசோவாதாயின் அவருக்கு நீ பிச் ஸ்யோ-? அவரை நீ சேவித்தவனோ? அவரால் கீபனுப்பட்டபட்ட உபதேசியோ?

ச. அஞ்ஞானத்தை கீக்கச் சத்தியத்தை அறிவையும் பாவத்தை விட்டுப் புண்ணியசெய்யிலே சேரவும் மனிதருக்குமதிசொல்லி நீ டமும் பிரபாசத்தினால் மனதினெண்ணித்தேடும் பலனென்ன? ஆ ண்டவரார் படைப்புண்டு தமது திவலியரத்தத்தினால் இரட்சிக்க ப்பட்ட ஆத்தமங்களை அவர் திருப்பாதத்திற்சேர்த்து அவரைத்

சேரத்திரஞ்செய்யப்படுது நீ தேடும்பலனோ? இதிலே உபதேசி களெல்லாரும் குற்றக்கத்தரும் கன்மையல்லோ? இதுவே நீயுத்தே டு கன்மையானூற் செல்வத்தில் வாழ்பவரும் பெருகையினயர்ந்த வரும் கரையேற நீ சத்தோஷமாப்பபடும் பிரபாசம் ஏழைச்சன ங்களுக்கு வேண்டிப்படாமலென்? இவர்களாத்தமங்களை ஆண் டவர் படைத்ததிலையோ? இரட்சித்ததிலையோ? தான் தன்னை யெய்க்கத்தேவையிலை. புறத்திலே நடக்குமுறையே தானு னே கினைக்குத் தன்மையாகட்டும்.

டு. ஆண்டவர் வல்லமைக்கெதிரிலையென்றும் ஆண்டவர் த யைக்கவலியிலையென்றும் ஸ்திரமாமெண்ணி அதனூற்றற்றயை கொண்டெல்லாரையும் கரையேற்றத் தருவுமானாரென்றும் த ன் வல்லமைகொண்டெல்லா லிச்சினந் தபடியு செய்க்கத்தகவ ரென்றும் அவரை முழுதும் நீ செய்யு் ழிவில் விசேஷமாய் க ம்பியிருக்கிறாயோ? அப்படி கம்புகிறபயிதில் ஓரிருமுறைசொன் னவிடத்தில் அவர்கள் கோமையால் இனிப் பலனிலையென்று பின்பாய்க்ருவானேன்? நீயோ அவர்க்க்கொண்டவர்களைத்த த டைக்கும் அவருக்குள்ள வல்லமைக்கும் அளவுபிரமாணம் வைக்கத் தக்கவன்சொன்ன தியாயங்களை தாமமுறை மறுத்தவர்கள் மற் றொருகாணவர்களை ஆண்டவர் தையையாற்பார்த்தாலன்று நீ சொ ன்ன ஒருவர்த்ததைக்கணக்கித் திருப்பச் செய்வதாண்டவர்க்கரி தோ? மீளவும் மனிதரெல்லாருக்க்கரையேற ஆண்டவர் திருவுமா கையால் நீ செய்யு் தொழிலுக்கவருதவி செய்வாரென்று முழு தும் கம்பிவால் அதற்குவரும் விக்கினங்களைக்கண்டுமயங்குவானேன்?

சு. யேசுகாதா திருவுளம்பற்றினபடியே ஆத்தமத்தைபயம் சரீ ரத்தையும் கரகத்தில் என்றென்றைக்குமாருமல் வேவத்தன்னவல் வராகிய சத்தர் தீதியைமனதிற் கனமாமெண்ணி அதற்குப் பய த்திருக்கிறாயோ? ஓராத்தமத்துக்கு உன்னுத்தமத்தை காமே வர்க்குவோமென்று அவர் வேதத்திற் சொன்னபடியே அவருண் டாக்கியாட்சித்த ஆத்தமங்கனில் ஒன்றுமாத்திரமும்ஒற் றெட் டுப்போனதினால அதன்வத்யாக உன்னுத்தமத்தைக்கெடுத்து கர கத்திறற்கஞ்சாரென்றும் அஞ்சாதருக்கறையோ? அஞ்சுகிறபயில் உன்னுத்தம உலவிட்டானித் த பொருகிறதற்குக்குருக்கன் கட்டாயமவேண்டுவானேன்? ஆண்டவர் நீதியாக்கினைக்கஞ்சிசு யாகல் உனக்குதவியான மனிதர்முக்கத்தை முறிக்கமாட்டாததற்கு நீ உன்றொழிற் செய்வவேண்டியதைச் செய்யாயினும் செய்ய லாகாததைச்செய்தும்கர்த்ததுரோகத்தைக்கட்டிக்கொள்ள அ ஞ்சாமலென்ன? ஆண்டவர் தீதிற் கெய்யாகவே அஞ்சினவன் மனிதர் பட்சத்தையும் பகையைபுமெண்ணுன்.

இரண்டாஞ் சோதனை.

தன்னைப்பற்றின ஒழுக்கம்.

க. யேசுகாதா திருவுளம்பற்றினபடியே உலகமெல்லாஞ் சத் தியராக்கியமாக்கி எல்லாரையுமொருவன் கரையெற்றிருவான் அ தின்பின்பு தன்னுத்தமத்துக்கு மோசம்பவந்தார் பலனென்ன? இ தை மனதில் வனருபெண்ணி மற்றவர்க்க்கரையேற நீ பிரயாசப்பட்டுக் கொண்டு வருகையில் நீயேகேட்டு கரகத்தில் வீழாதபடிக்குச் செய்யுமுபாயமென்ன? அதற்கு முதலிபாபமேதென்னில் அச்ச கடுக்கத்தோடே எக்கேரமும் ஆண்டவரை வேண்டிக்கொள்வது. நீ இப்படிச் செய்கிறாயோ. விசேஷமாய்ச் சில வருக்கிடங்கிற் போகையில் ஆண்டவரே தேவாரீரிடத்தொழிந் முடிக்கப்படுகிந் னே. அதிலே பசாசுகிரித்த வனக்கிலகப்பட்டவனும் அதிலேவே கு நெருப்பென் மனதிற் பற்றமனும் எண்ணக்காப்பதமக்கெதித லலே? ஏனெனில் என்னெனியைக்கிரக்கிப் பிறரை காண் கரை யேற்றப்போகையில் காணே டெடாதபடிக்குத் தையசெய்தருக் கவென்றமன்றாக்கடவாய்.

உ. தன்னைக் காப்பதற்கு இரண்டாருபாயமேதெனில்ஐம்பொ றிகளை அந்நெய்க்காத்தல். அந்நெய்சிஷ்ட சின்னப்பொழுதினதா வது மற்றவர் கரையேறப் புத்திசொல்லிக்கொண்டு வருகையில் காணே டெடாதபடிக்கென் சரீரத்தைத் தெண்டித்தகடிகிபா யத்துக்கதை அடிமையாக்கி காமே செய்கிறோமென்றார். அந்நெ

ய்ஷெட சின்னப்பரிப்படிச் செய்திக்கு நாமே பாவங்களுக்கெல்லாம் ஐந்துவாய்விஷயத்தால் தவிட்டாலும் பாவமுட்கொள்ளாமலுமிருக்கவோ?

க. உபாயம் எச்சரிக்கைதானே. எங்கேபோனாலும் தான் விழாதபடிக்கும் பார்த்தபயலர்க்கும் தாமசொல்லவியலில்லாதபடிக்கும் எச்சரிக்கையே மிகவும் வேண்டியது. உன்மனசு ஆண்டவரையே மனதிருப்பாகவுக் தாமதமிடக்கொடாமற்றியது கடன். இதுவும் விசேஷமாக அஞ்ஞானத்திலே திரியுமுங்களுக்கு வேண்டியதாமே. சத்தியவேதத்தைப் பகைத்த அஞ்ஞானிகள் ஒன்றைக் கண்டால் அப்போதுமறைக்கொண்டு தூயிரம்பேதத்தின்மேலே தூற்றுவார்கள். உங்களுக்கும் ஆண்டவர் திருநாமம் தாஷ்ணிக் கப்படாதபடிக்கு நடத்துகொள்ளக்கடவீர்கள்.

ச. உபாயமாக எங்கே போனாலும் மகிமைபுகாணமுமில்லா ன்ருகுவேலியாகவுக்கன வரைச் செய்வீர்கள். எத்தப்பழக்கமிருந்தாலும் உங்களுடைய மனத்தின் மார்ட்டியை மறவாதிருக்கவும் எந்தவுமலிருந்தாலும் காணத்தின் வேலியைத் தாண்டாதிருக்கவும் விஷயமாட்டுக் கிரிப்பும் சாசனம் உங்களுக்குத்தொஷ்டமென்றிருக்கவும் சில வீடுகளில் கோர்த்தப்பிடுபாக்காரணம் சாட்சியில்லாமல் அழைத்துநிரியாமலும் கொங்கை காப்பச் சர்க்காரருக்குள்ளே திரி கிறவனப்போலே திரியவும் இடெல்லாக்கு செய்யவேண்டியிருக்க நீ நட்டுக்குத் தன்மையென்னவென்று சொதிக்கக்கடவாய். வேதத் தின் மகிமையும் ஆண்டவர் பெருமையும் உன் கைபிவிருக்கிறதென்று மறவாதொழுகவும்.

இ. செவ்வழியிலிருக்காட்டினது போதமென்றிருக்கிறதேயோ? நீயே முன்னடந்துகாட்டப் பிரயாசப்படுகிறதேயோ? புண்ணியங்க ளைச் செய்யச் சொல்லி நீ பாவங்களைக் கட்டிக்கொள்வாயோ? இயேசுகாதார்ப்புருத்தெய்தததைப் பின்பெய்வாரைச் செய்யப்படிப் பித்தார். சொல்லியும் செய்வியும் வேறுபட்டால் கண்ணுற் கண்டதைச் செய்வார்களோழியக் காதாற்கேட்டதை எண்ணுர்க ள். நீ போனவிடத்தில் அதுதான் தனியே நின்று செம்பண்ண னாவோ, நீ சமயத்துக்குத் தாழ்ச்சியும் பொதுமையும் காட் டுவாயோ? அற்செய்ஷெடராயப்பெர் சொன்னபடியே நீ எவர்க ளுத் தருமமாத்திரையாக உணர்க் கடனும்.

சு. அதுதான் தப்பாமல் ஏதாவதும் ஞானப் புலதகங்க ளாகிப்பாடியோ? கீயறியாததைக் கூசாமல் அறிந்தவரைக் கேட் கிறதேயோ? வயிறு நிறைய உண்ணாத தாய்க்கு முலைப்பால் காக்கு மோ? தொழில் செய்பத் துணிந்தபோது மற்றவரையவேண் டியதை மாத்திரமறித்தால் நீங்கள் கரையேறும்படிக்குப் போ தாதே. மற்றவர்களைப் படிப்பிக்க அதிகமாய்நிறுத்துங்களுக்குக் கடன்.

முன்றிற் கோதனை.

தன் வீட்டைப் பற்றினவொழுக்கம்.

க. உபதேசியானவர் தன் வீட்டுச் சுவர்க்கு ஆண்டவருக்குப் பயந்து பாவமென்றிற் பேர் முதலாய் வெறுத்துப் புண்ணியவ ழியில் நடந்து மோட்சத்துக்குரியவாகச் செய்யப் பிரயாசப்படு வானோ?

உ. உபதேசியே மற்றக் கிறிஸ்தவர்கள் வீடுகளுக்குத் தரும மாத்திரையாகவேண்டுமென்று கிச்சயமாபெண்ணிக்கொண்டாயோ? அப்படியுன் வீய் தருமத்துக்கொப்பணியாக ஆகையுண்டோ? உபதேசியானவர் கண்ணைக்காரியென்றும் அவன் மக்கள் துஷ்ட க்கசுடரென்றும் புறத்தெல்லாந் தூற்றக் கேட்டால் உனக்கு வெ ட்கிராதோ? உன் வீட்டிலிருக்கிற குறைகளை மற்றவர்க்கிடத் திலே தீர்க்க உனக்கு வாய்தான் வருமோ? உன்னைச் சேர்ந்த துற்றங்களைத் தீர்த்துப் பிறர் குற்றங்களைத் தண்டித்தாலே கன்ரு யிருக்கும். “தன் குற்ற நீக்கிப் பிறர் குற்றங் காண்கிற பின்னென் குற்றமாகுமிறைக்கு” என்றும் நிருவஞ்சனவன்ருனே.

க. சொன்னபடி உன் வீடு எவர்க்குத் தரும மாத்திரையாகவே ண்டுமென்றசையாது. உன் வீட்டுச் சுவர்க்கு அருக்கடி புத்திக ளைச் சொல்லாயோ? எத்தனை பேர் புறத்து ஞானிக்கு போற் பேசித் தன் வீட்டினுழைத்தவுடனே ஞானமெல்லாமறந்து புண் ணியத்துக்கடுத்த ஒரு சொல்லாகிதும் பேசாதிருக்கிறார்கள். கா மேயறிய ஒருபதேசிக்கு மகனாய் மற்றொருபதேசிக்கு மனைவியா பிஞ்சுதவன் ஞான மகதிராருதலாயறியாற்றந்தார்.

ச. கீயில்தவ ரானிலும் அதுதான் உன் வீட்டில் எல்லாரு மறிய மத்திரங்களைச் சொல்லவும் யாதொரு ஞானப்புலதகத்தை

வாதிக்கவும் செய்வாயோ? உபதேசியே புண்ணியத்தைப் படிப்பி ற்கும் பன்னிக்கடமாகவேண்டாமோ?

இ. உன் வீட்டுப்பேர்களுள்ளாரும் அறிவக் குற்றஞ் செய்தா ல் எல்லாமறியத் தண்டிப்பாயோ? இராசா ஒருவன் தானிட்ட கற்பனையைத் தன் மகன் மீறியவுடனே அவனை எல்லாருங் கா ணத்தெண்டித்தானும். அதைக் கண்டவருமறிந் அந்தக் கற் பனைமீற நினையாதே போனார்கள். கீயுமிப்படிச் செய்யாதிருந் தால் உன் வீட்டுச் சுவர்கள் செய்த குற்றம் உனக்குச் சம்மதி யென்று புறத்தியார்க்கொப்பலித்தாற்போலவாவெத்தவாவாதி க்கு உன்னைப்பலோ ஆண்டவர் கணக்குக் கேட்பார்.

சு. உன்னைக்கடக்குப் பாதேசிகளுமிரப்பவர்களும் வந்தால் கீயும் அவர்களுக்கென்பு காட்டி உன் வீட்டுப்பேர்களுக் தயைபோ டுவர்களை வசரிக்கச் செய்வாயோ? வேறுதலியல்லாதபடியும் குளிர்த் தருகத்தொழுகுமிவவார்த்தையாகிதும் சொல்லி உடற்ப ிக்கொன்றல்லாதேபோனாலும் அவர்களைத் துத்துக்குணமாக நல்ல புத்தி சொல்லத் தேவையிலையோ? உபதேசி வீட்டிலே த யையன்பல்லையென்னப்படுவது கன்ருயிருக்குமோ?

நான்காஞ் கோதனை.

குருக்களைப் பற்றினவொழுக்கம்.

க. குருக்களிடத்திலே யேசுகாதார் தன்னையெண்ணிக்கொண்டி ருதேயோ? உங்கன் வார்த்தையைக் கேட்பவர் என் வார்த்தையைக் கேட்டவரென்று குருக்களுக்குக்கல்லாம் யேசுகாதார் திருவுளம் பற் றினார். பின்னையும் அற்செய்ஷெட சின்னப்பர் உவகத்திலாடிப் வாக்கும் கிறிஸ்துவுக்கும் கீழ்ப்படிந்தார்போலெல்லார்க்கும் கீழ்ப் படியும் கட்டையிட்டார். இப்படி எண்ணியுயாதிருக்கத்தெய்தா த்திரம் வணக்கத்தைக்காட்டி மனதெண்ணியல்லாதிருக்கிறதென் னி புறத்திலேவணக்கமில்லாமற் பேசுகிறதென்? யேசுகாதா மனதி னாவையும்றியாரோ? புறத்திலே சொன்னதையுக் கொள்ளோ?

உ. குருக்களிடத்திலே யேசுகாதாரையெண்ணி வணங்குவதல்லா தேருக்கையுக் கணமாயெண்ணக்கடவீர்கள். அவர்க்கிடத்திலே திழுவாக ஒன்றைக் கண்டாலும் அதைச் சென்றெண்ணி அவர்க ளை மனதில்கழுவேண்டாம். கடுக் தவத்தைச் செய்துகொண்டிரு ந்த அற்செய்ஷெட அற்சேனி என்பவரைக் காண ஒரு குருவா னவர் போனெயில, மற்றொரு முனி அற்சேனியருடைய தவத்தை அறியக் கட்டப்போனார். போனவிடத்திலே வியாதியாபிருந்த அ ன்சேனியென்பவர் ஓரிரத்தினக் கம்புனி மேற்படுத்திக்கொண்டொ ருதையுணமேற் சாய்ந்திருந்ததைக் கண்டு வந்த முனி அவரை இழுச்ச்சியாக எண்ணினான். அதைக்கண்டுகொண்ட குருவா னவர் அப்பாற் போனபின்பு கீ முனியாவதற்கு முன்னே உன்கிற் றத் செல்வமென்னவென்றார். அதற்கவன் அப்போது காள் உ ளைத்தாலொழிய உண்பதற்கொன்றில்லாத ஏழையாபிருந்தே னென்றமையால் குருவானவர் சொன்னதாவது, இப்போது க ண்ட அற்சேனி முனியாக முன்னே இராசாவின் மனை வளர்த்த வராகித் சகல செவ்வத்துடனே பொன்மணிகுலித்த அரண்மனை யிலே வாழா நின்றவராகும். இப்படிப்பட்டவர் எல்லாத்தை யுந் துறத்திப்போது வியாதியாபிருக்கையிலே ஒருகம்புனிபுத்தையு மணியும் வைத்திருக்கிறதைக் கண்டதினால் அவர் தவத்தை பிகழ கினைப்பது நியாயமோவென்றார். அதற்கும் முனியும் காணி அற் சேனியை வேறாகவெண்ணிப்போனான். குருவை என்னுத சிஷ் கன் குருக்காட்டின வித்தையையும் எண்ணமாட்டான்.

க. ஓரோரிடத்திற் குருக்கள்தன்னைக் கண்டதால் தானும் ம னதிற் கிணக்கொண்டு அகல்கிறித்துக் குருக்கள் கொடியபெருந் துக் கோபக்காரரென்றும் புறத்திலே தூற்றி முறைப்பட்டுத்திரியா னீ ஆகிலும் அற்செய்ஷெட சின்னப்பரொழுகியபடியே உங்க ளுக்கை குருக்கள் ஆண்டவருக்குக் கணக்குச்சொல்ல இருக்கிறார்களென்று அறியக்கோ?

ச. குருக்கள் மனிதராகையில யாதொரு சமையத்தில் ஒரு கு றைசெய்தால் கீ அதைக் கண்டு மறைக்க மூடாமல் வெளிப்பவை த்துத் தூற்றுவாயோ? வேதத்திலே எழுதப்படி காமென்பவன் தாவாவாவையெடுத்துத் தன்றகப்பன் திருவணமாய்துத்துக்குறையைக் கண்டு பரியாசமாகத் தன்னண்ணமாருக்குச் சொன்னதிலு லு ன்னும் அவன்கோத்திரத்தாரக்குத் திராதசாயம்பெற்ற செய்தி யையறியீர்களோ? ஆகிலும் அவன் குற்றமில்லாத குறையைக் காட்டினான். இதைபும் அண்ணமாருக்கொழிப்ப புறத்தியாருக் குக்காட்டினவனல்ல. இதைக்கண்டு கீங்கள் அஞ்சத்தேவையல்லையோ.

கு. குருக்கன் தந்ததே போதும் போதாதென்பாயோ? அப்படியானால் போருளாசைப்பட்டும் மனிதர்க்கு உழியஞ்செய்கிறதொழிய மோட்சத்தனுள்ளினிலிருந் பலருகையால ஆண்டலமைச்செலித்தவையிலவென்று தோன்ருமல்லோ?

க. உலக சோம்பலையுறைக்கக் குருக்கன்முன்னே வருகு சாமர்த்தியம்பெச்சச் செய்யாததைச் செய்யாததாகச் சொல்விக் செய்தற்குப் பலவற்றைக்கூட்டிக் கித்திரமாக வர்ணித்துப்பேசி அடர்க்கு எய்க்கப்பாற்ப்பாயோ? ஆகிலும் குருக்கன் மனிதராகக் கொள்ள அவர்களை எய்க்ப்பதரிதலவலாயினும் எல்லாத்தையும் ஹிந்தவாமிகை எய்க்ப்பாயோ? அவருக்கல்லொ கண்டுகொப்பிக்கடலாய் அவாத்தொ ஈசொன்னதற்கவலாகத் தோராமற்செய்ததற்கவலாகப் பலனைத்தருவார்.

ABRIDGEMENT OF GOOD'S BOOK OF NATURE.

PART II.] Legible Language.—The subject continued. [CHAP. XII.

1. To show that the picture-style of writing, was the first kind invented or used, we may refer to the Egyptian sculpture. And here also we can find specimens of the different kinds of writing adverted to, namely, the pure hieroglyphic, or simple picture-style; the mixed, allegorical or emblematic; the abbreviated or contracted, and the alphabetic.

2. The magnificent ruins of Persepolis, the capital of ancient Persia, has its monuments and buildings covered with characters of some kind or other, imitative, emblematic or alphabetical. In many instances, there is the pure picture style: then we meet with abbreviated emblems, or rather what seems to be letters; at any rate, affording proof that the ancient Persians had, at this period, made some advance from characters for things towards characters for words.

3. In America, as we have before shown, picture-writing is found every where, amid the most savage tribes. The Mexicans had acquired such a degree of perfection in this style of writing, that on the first arrival of the Spaniards on their coasts, expresses were sent off to Montezuma, the reigning monarch, containing an exact statement of the fact, together with the number and size of the different ships, by a series of pictures alone, painted on the cloth of the country.

4. The written language of the Chinese is altogether a language of things, and was formerly very largely, if not entirely, a language of pictures. Their picture-writing, however, was not, like that of Mexico or Egypt, an exact representation of the thing treated of, but rather a slight outline. This kind of style is now become obsolete; but the characters now in use are abbreviations of the picture-style, and we can frequently trace the parent image.

5. Attempts have been made to prove that the picture-writing of the Egyptians, the Chinese, and the Mexicans has proceeded from one common source; yet it cannot be so. Each possesses a distinct style, derived from an attachment to distinct classes of images, for the most part of a local nature.

6. In the Egyptian system, we find the crocodile, ibis, ichneumon, the lotos and papyrus, birds and other animals with human heads, and men with the heads of birds and dogs. In the Mexican system, we find the rabbit, cane, reed, flint house-fly, &c.; in the Chinese, we have cross, crooked, parallel and angular lines, as the abbreviated symbols of pictures; which Dr. Morrison conjectures were copied from the tracks of birds on the sands, and from the lines on the bodies of shell-fishes.

7. Each system had a distinct origin, according as mankind, in these different parts of the world, and under different circumstances, have found a necessity of recording facts and ideas in remote periods of antiquity; and each has an obvious tendency to run into arbitrary or alphabetical characters, though of different forms and descriptions.

8. The system, whose origin we can most satisfactorily trace from history, is the Phœnician, using the term Phœnicia in a very extended sense. In this way we mean not only the whole coast of Palestine, of which Tyre and Sidon were the chief cities, but also the whole country of the Canaanites and Hebrews, under whatever name it may have passed at different periods, as Syria, Assyria, Sidonia, Aram; also as touching upon, or rather crossing Mesopotamia, Babylonia, and Chaldaea.

9. All these countries spoke the same language, or at least, dialects of the same language, that in no case differed farther from each other than the Scottish differs from the English; and all used the same alphabet or alphabets, that possessed as little variation. Hence there can be no doubt that, in whatever part of this quarter of the globe alphabetic characters originated, they were readily and rapidly introduced into every other part.

10. There is some degree of doubt whether Greece derived its letters from Egypt or Phœnicia. The best authorities incline to the last opinion.

11. That the Romans derived their letters from the Greeks is unquestionable; and hence the first invention of writing seems to rest with the Phœnicians, and we are able to trace it to within one hundred and sixty years of the flood.

12. The proper Phœnician alphabet consisted of not more than thirteen letters at first: it afterwards had three added to it, making sixteen in the whole, and in this number it seems to have been earliest employed by many of the adjoining countries, and is known by the name of Samaritan or ancient Hebrew.

13. The Chaldeans introduced some kind of change into the form of the letters, and added six, since the Samaritan alphabet did not seem sufficiently full to express all the articulations of their speech. In this manner, with various changes, the Phœnician alphabet can be traced throughout every part of ancient and modern Europe, every region of Africa where writing of any kind is practised, and in the western countries of Asia.

14. But Asia, in many of its empires and provinces, had another alphabet, the

Nagari. This consists of not less than fifty letters, of which sixteen are vowels, and thirty-four consonants, all arranged in the order of the alphabet with a systematic precision. The vowels take the lead, beginning with those most easily spoken. This correct and elegant alphabet extends, with a few trifling variations from the Persian gulf to China.

15. Such is a brief history of the noblest art which has ever been invented by the unassisted efforts of human understanding: an art which gives stability to thought, forms a cabinet for our ideas, and presents, in imperishable colors, a speaking portraiture of the soul. Without this, hard indeed would be the separation of friends—the traveller would become an exile from his native home.

16. Without a legible language, what to us would be the wisdom of past ages or the history of former states? The chain of nature would be broken through all its links, and every generation become an isolated and individual world. While the language of the lips is fleeting as the breath itself, confined to a single spot and a single moment, the language of the pen has an existence as firm as the everlasting hills, and can only perish with the globe itself.

17. Legible language is the great sun of the moral world; it warms, stimulates, irradiates and develops and matures the best virtues of the heart, and the best faculties of the intellect. But for this, every thing would be doubt and darkness and death shade; all knowledge would be traditionary, and all experience local, and civilized life would relapse into barbarism, uninstructed by science, unregulated by laws, and unconsolated by revelation. Should we not, then, justly characterize it as the noblest art ever invented by the unassisted efforts of human understanding?

(Translation of the above.)

கூட்டுன்பவாச்செய்த பிரபஞ்சநாய்.

யு. அத்தாரம்.—உ. பததி.

க. ஆகிலும் கூட்டுப்பட்டது அல்லது பிரயோகிக்கப்பட்டது படவெழுத்து வாகசக்தாண்டென்பதை அறியவேண்டுதல், எகிப்துத் தேசத்தார் வழக்கிலுந் கித்திரங்கூட்டப்பட்டதால் அவைகளில் மேற்சொல்லப்பட்ட துலாம்பரமான படவெழுத்தை அல்லது தீர்க்கமான படவாசகம் உலப்பாசகம், உருவசவுலமையாகவும், அறிஞரியாகவும், சுருக்கமாகவும் கித்திரித்திருப்பதைக் காண்பீர்கள்.

உ. முற்காலத்திற் பாரிசராகியத்திற்கு இராசமாதகரியாயிருந்த போகிப் போலிசுபட்டினத்தின் கித்திரமான அறிவைப் பாரித்தார் சிலபாங்கான அல்லது போலியான, அல்லது குறிப்படையான அல்லது அறிவரியின்போங்கான அட்சரங்கள் கோரிக்கைகளிலும் மடக்கடங்குகின்ற கித்திரித்திருப்பதைக் காண்பீர்கள். வெகு காரியங்களில்த் தீர்க்கமான படவாசகத்தைக் காண்பீர்கள். இதுவும் நிச்சயம் சுருக்கமான குறிப்படையான அல்லது அட்சரத்திப்பின் போலியைக் காண்டதினால், பாரிசராதயார் இத்தயுகத்தில் அறிஞரியடையான அட்சரங்களிலும் வார்த்தையைக்காட்டும் எழுத்தை எழுதுவதில் மிகுதியுந் தெற்றாகக் கொண்டு விட்டார்களென்பதற்கு உலவகளை ஸூன அத்தாட்டி வைவினைவிக்குது.

க. நாக்கன் மேலெசொன்னபிரகாரம் படவெழுத்துகள் அநெரிக்காலிலே மெச்சச்சாதயர் வாசம்பண்ணுமொவ்வொரு இடங்களிலுமுண்டு. மெச்சிக்கோ நாட்டார் துவவெழுத்துவாசகத்திலெவ்வளவு புரணமான அறிவையடைந்தார்களேயாகில், ஸ்பானியலருணத்தார் அவர்களுநில முதன்முறை வந்தற்கிவையுள்ள மெச்சிக்கோ நாட்டில் இயாச்சிபபரிபாலனம்பண்ணின எகிப்தியாகியமொத்திபா (Montezuma) என்டவருக்கு ஸ்பானியலவசரத்திப்பாலில், அங்கெகடத்த புதுனத்தையும் அவலிடத்தலவந்தகட்டல்களெவ்வளவு என்றும் அவைகளில் பருப்பெவ்வளவென்றும் அவலிடத்தலவந்த புடைவையொன்றிற் படமாகச் சுத்தித்தனுப்பத்தக்க அவ்வளவு தெற்றகொடைடார்கள்.

ச. சீனாகள் எழுதமபாஷையைப்பார்த்தால் அதுமுழுவதும் அத்தத்தப்பொருட்களைக் காட்டும் பாஷையாயிருக்குது. முற்காலத்திலமுழுவதிலவாதருந்தாறும் மித்தியான அளவுக்கு அவர்களுடைய பாஷையானதுபட்டத்தின் பாகையாயிருந்தது. அப்படியிருந்தும் அவர்களுடையபாஷை, மெச்சிக்கோநாட்டாருடைய அல்லது எகிப்துத்துத்தசத்தாருடையதைப்போல, முழுப்பொருளியுக் காட்டாமல் அத்தத்தப் பொருட்களின் அடையாளத்தைமாத்நீர்மம் காட்டும். துவவித படவாசகம் துவ்காலத்தில் மாரியுங்காதொழிந்தது. ஆகிலும் இப்பொழுது அவர்கள் படவாசகங்களைச் சுருக்க வழக்கிலும் அவைகளிலுதி தோற்றமிட்டுன நாக்கன் அறிந்துகொள்ளக்கூடும்.

கு. எகிப்தாருடையவும், சீனருடையவும், மெச்சிக்கோ நாட்டாருடையவும் படவெழுத்துக்களோரே அடியிலிருந்து பிறந்த

தென்பதைத் திருட்டார்த்தப்படுத்தும்பொருட்டுப் பிரையெத்தனம் பண்ணப்பட்டது. இம்மூன்று பாஷைகளையுமொன்றுடனொன்று சமரசப்படுத்திப் பாஷையில் அனைகனொரே அடிவிலிருந்து பிரத்தனாகத்தோற்றமில்லை. ஏனென்றால் ஒவ்வொன்றும்தனதன் தானவியற்கைக்குத்தாய் அவாவர் பிரியப்பட்ட படவெழுத்துக்களைச் சத்திரித்ததிலால் ஒன்றுக்கொன்று வித்தயாசமான சாய்கத்தை உடைத்தாயிருக்கின்றது.

க. எதிர்நாளுடைய எழுத்துமுறையில், முதலை, (ஒர்விதமான) காளை, கோ, தாயைக்கொடி, கடுதாசுமரம். மனிதனைக் பொருத்திய பறவைகளையும் மற்றும் மிருகங்களையும், பட்டிகள், கட்டிகளுடைய தலைகட்பொருத்திய மனிதரையும், மெய்க்கொண்டாருடைய எழுத்துமுறையில், வெள்ளமுலை, மூங்கில், காணல், தீத்தட்டிக்கல்லு, இலையான் முதலியவற்றையும், சினருடைய எழுத்துமுறையில், புச்சுமலையான, திருக்கல் நுகலான, சரிசமனா (அட்சரேகையான) கோணவகுவான ரேகைகளையும் காண்கறும். டாக்குத்தாய்மோற்சனென்பவர் இந்தரேகைகளைக் கண்டதின் பின்னால், பட்டிகள் உணர்நறையின் மிதித்த அடிவழிப்பிடித்தும் சங்கன்க்கருடைய ஒடுகனின்மேற் காணப்படும் வரினைப் பிடித்தும் தங்கன் எழுத்துக்களை உண்டாக்கினார்களுள் அத்தேசிக்கிறார்.

எ. ஒவ்வொருமுறைகளும் பேதாபேதமான உற்பலத்தைக்கொண்டிருக்கின்றன. எப்படியெனில், உலகத்திலடங்கிய பற்பல இடங்களிலும் வாசப்பண்ணுகின்ற மனிதர்கள் தங்கடங்கள் பேதாபேதமான திருபாகத்துக்குத் தந்தாக காலகாலங்களிலுள்ள உருத்தம், னங்கையும் கருத்துக்களையும் எழுதியெழுதி வருவதவசராய் உலகஞக்குக்கண்டது. ஒவ்வொருமுறையும் பேதாபேதமான ஆக்கெழுத்துகளும் தன்மைமையுமுடைத்தாயிருந்தாலும் அம்முறையைய உலகத் தேற்றிக்கொண்டுகொள்ள அட்சரகத்தையுண்டாற்றின.

அ. மேற்சொல்லப்பட்ட ஒழுக்குகளைப்பத்தியாதென்ப பிரிவிருடைய சரித்திரத்தைக்கொண்டு நாயபூணமாய்ந்துகொள்ளக்கூடியதாயிருக்கின்றது. பிரிவிருதேசமென்பதாலுலே, திருத்தோன் பட்டிகைக்களைத் தலைப்பட்டுக்கொண்டுகவலால், பலவிதமுதேசமுமுடைய மாதிரியுடைய, காணினியர், எவிரேயருடைய தேசங்களையும், அலலது பற்பலகாலங்களிலும் வழங்குவத சரிடா, ஆசிரியா, சீதோனியா, ஆராம் முதலிய தேசங்களையும், மேசோப்பொத்தாமியா, பாபிலோன், கலதேயா முதலியதேசங்களையுமடக்கின கருத்தாய்ப் பேசப்படுகின்றது.

க. மேற்சொல்லப்பட்ட இவ்வூவர்கள் ஒரேபாடையைப் பேசுவதற்காக. அலலது இலையெய் அப்போதிலும் அவர்கள் பேசியபாடையிற் சற்றே சொற்பலகற்பயாத்திரமுண்டு. இதைத் திசைமொழினை யென்றுக் கிலர் கூறுவார்கள். எப்படியெனில், இக்கிரிசுப்பாடைக்கும் இலகோகத்திலாந்தார் பேசப்பாடையுக்கும் மெத்த வித்தியாசமில்லாதது போலத்தானே. எல்லாச்சாத்திரமுற் சொற்பலகற்பயாத்திரமுடைத்தான ஒரேவித ரெடுக்கண்கை அலலது நெய்க்கண்களுக்குப் பிரயோகத்துவந்தார்க்கு. ஆகையினால் சந்தேகவிபரீதஞ் சற்றமின்றிப் பூமியிலெத்திசையின் கண்கொண்கண்க் கட்சரங்கள் பிறந்தாலும் அதிதேசப்பிலிருந்து சீக்கிரமாக மற்றுத்தேசங்களிலும் பரம்பலர ஏதாவாயிற்று. ம. க்றேக்கதேயத்தாருடைய அட்சரங்கள் எப்பதாருடைய அட்சரங்களில் தின்று பிரிவிருடைய அட்சரங்களினின்றும் பிறத்ததேவெடைபற்றிச் சிலபல சமுசியமுண்டு. ஆனாலுஞ் சாலுனோ சாட்சியைப்பார்த்தால், பிரிவிருடைய அட்சரங்களினின்றும் பிறத்ததாய்த் தெரியவருகின்றது.

ய. உரோமர்கள் பிரயோகத்துவரும் அட்சரங்கள் க்றேக்கருடைய அட்சரங்களினின்றும் பிறத்ததெய்ததற்குச் சற்றென்கிலுடைய மில்லாதபடியினாலே, பிரிவிருடைய அட்சரங்களினின்றும் பிறத்ததாய்த் தெரியவருகின்றது. அதுவும் சலப்பிரையத்துக்கு, எக்யு. வருடத்துக்குள்ளாகவெக்பதை அறிவித்தற்கு மெய்க்கு வழங்குகையுண்டு.

உ. ஒத்தியல், பிரிவிருடைய ரெடுக்கண்க்கிற் பதி மூன்ற்சரங்களுக்கு மேலேயில்லை. பிற்பால மூன்றுகட்டிப் பதனாட்சரமாக்கொள்க. அடுத்ததேசங்களிலிருந்தவர்களில் அனெகர் முதனே அப்பாதிமுடையவர்களையும் பிரயோகத்துவந்ததாலு, சமாரியன் அலலது பழய எவிரேயன் என்றபொய்யைக்கப்படுகிறது.

வ. கலதேயர் தங்கருடைய அட்சரங்களின் வடிவத்தைவெரு

குவிதமாக்கி அவைகளுடன் மூன்ற்சரங்கையுஞ் சேர்த்தார்க்கு. சமாரியருடைய ரெடுக்கண்க்கு அவர்சருடைய டேச்சினுச்சரிப்புகள் பூணமாய் வெளிப்படுத்தலிலையென்று கண்டபடியினால் இவ்விதமாய்ப் பற்பல விகாசக்கருடம், பிரிவிருடைய ரெடுக்கண்கைப் பழயபுதிய ஏரோப்பைதேசத்தின் ஒவ்வொரு இடங்களிலும், ஆபிரிக்காதேசத்திலுடைய ரெடுப்பகுதியில் வழங்குவருகுதோ அப்பகுதியிலும் ஆசிரியருக்கு மேற்குத்தேசங்களினுஞ் சேர்த்து மட்டிட்டு அறித்துக்கொண்டுகூடியதாயிருக்கின்றது.

யச. ஆனாலும் ஆசிரியலும் அதிலடங்கிய காட்சரங்களிலும் காட்சமென்னப்பட்ட வேடுருவகையான ரெடுக்கண்க்குண்டு. இத்திற்பிட்டத்தட்ட அன்பது எழுத்துண்டு அதில் உபிரமுத்தப்பதினா உடலெழுத்து முப்பத்தினால் எல்லாம் அன்முறையாக மாறாமல் ரெடுக்கண்க்குடையகையாக் கிரம்பப்படுகின்றன. உபிரமுத்தத்தானே பரயசமின்றிப் பேசும் ஒவ்வொரு பேச்சுக்கும் முதலெழுத்தாகப் பிரயோகிக்கப்படுகின்றது. இந்தச் சிறப்பும் கிதானமுமான அரிவரினைச் சொற்பலகற்பத்துடன் பரிசருடைய கடல்தொடக்கிச் சினதேசமிருப் பிரயோகித்தவருக்குள்ளாக.

யரு. மனிதனுடைய அறிவினாண்டாகும் பிரயெத்தனத்தினுற்றண்செய்யாமல் உண்டாக்கப்பட்ட பிரபலமான இலகவித்தையைப் பற்றிய கருக்கமான சரித்திரமிகவே. இந்த வித்தை நினவுக்குக் கட்டுப்பாட்டைக்கொடுத்து. எக்கருடைய எண்ணத்துக்கு மாளிகையையுண்டாக்கி, சீரெட்டித்திற்போகாத வண்ணத்தினால் ஆத்தமாவின் பேசும் பட்டத்தைக்கட்டிடுத்து. இது இல்லாதிருந்தார் கினேகிதர் பிரியவத் தெண்டப்பு. ஒரு பிரயானியும் தான் பிறத்த ஊரைவிட்டுப் பாதேசியாகவும் போக ஏதுவாயிருப்பான்.

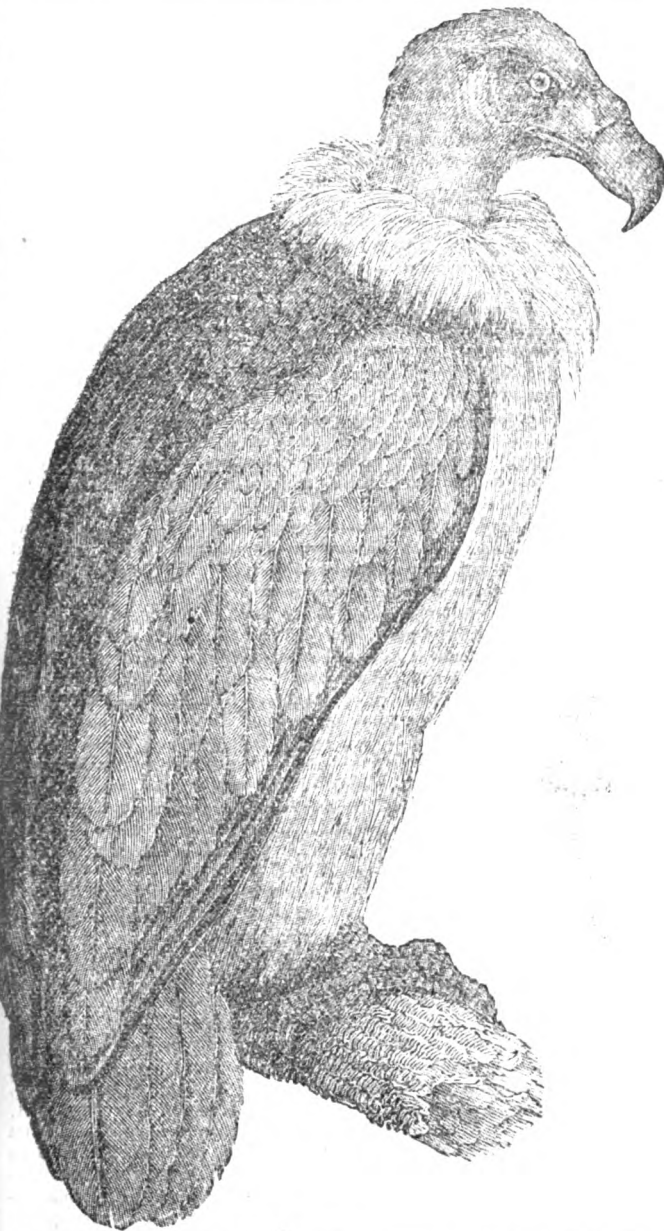
யச. அட்சரம்விளங்கிய பாஷையல்லாதபொருடும், சென்றபுகத்திலுள்ள காரியங்களை அலலது முத்திரைமையென்பற்றிய சரித்திரங்களை அறித்ததினாலும் எமக்கென்னயாபம்? பிரபஞ்சமென்றுஞ் சங்கல்யானது தெறத்துப்போக ஒவ்வொருசாதியும் தனித்தனியே பிரிந்து வேறுபட ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு உலகமுண்டுமே. உதத்தினாலுண்டாகும் பாஷை அதாவது பேச்சானது சுவாசத்தென்போல ஒர்தியிலுத்திற்பமத்தப்போகும். குறையெழுதும்பாஷையோ சலியாமல் அநாதனமும் திற்கும் மகையைப்போலிருக்கும். உலகமழையும் பொழுத்தப் பாஷையுழிந்ததேயலவாமல் அதற்குமுன் ஒருக்காலமழியமாட்டாது.

யச. அட்சரம்விளங்கிய பாஷையானது கன்மைதமைய இவ்விதென்பபுத்தினாலும் உலகத்தாருக்கொரு பேரிய குரியனைப்போலிருக்கு அந்தச் குரியன் மானுதும் சற்றான திருபாகங்களையும், மட்டுக்குவி கணங்கையும் உயிர்ப்படுத்தச் செயலகொள்ளப்பண்ணித் தோற்றுவத்துப் பூணமாக்கருகது. இந்தச் குரியனிலலாதபொருடும் ஒவ்வொருபொருடும் சந்தேகமாயும் இருனாயும் இருக்கும்—மாயை நியாயமிருக்கும் சல அறிவும் பாரம்பரையாய்வுக்கும் சல பழக்கமும் அத்தத்த தானத்துக்கு அத்தத்தாயிருக்கும். காலவித காட்சிகமாய்நடையும் சாத்தத்தினுற்படிப்பிக்கப்படாததும், தருமசாத்தத்தினுற் றொழுக்குப்பமத்தப்பட்டாததும் தேவ வரப்பிரசாதத்தினால் ஆசோதபண்ணப்பட்டாததமான மிலேச்சகடையெய்த நரும்பவும் காசுவரும். குகையால், மனத் அறிவின் பிரயெத்தனத்தினுற்றண்செய்யாமலுண்டாக்கப்பட்ட இலகவித்தையை மேலானதென்று சொல்லாமல் விடவோமோ?

(Brief descriptions of the most remarkable birds, illustrated by cuts on a comparative scale.)

THE CONDOR.

The bird whose picture is given above, is the largest known of the vulture kind. It bears some resemblance to the eagle, and naturalists were for a time doubtful whether it properly belonged to the eagle or the vulture tribe. Before any well-authenticated description of this bird had been received, the most marvellous stories were told of its extraordinary size and power. Some of the old Spanish historians, believing the exaggerated tales of the Indians concerning it, state that it measured eighteen feet in the extent of its wings and was of so enormous a size that it could not enter a forest: that it would attack men, and even carry off a stag; and that the rushing of its wings as it approached the earth struck men with terror and almost deafened them. But later and more accurate observation has determined



the falsehood of these statements and presented us with the true dimensions and character of this bird. It is considerably larger than the eagle, measuring in the extent of its wings from 9 to 12 feet. The beak of the Condor is straight at the base, but the upper mandible becomes arched towards the point and terminates in a strong and well-curved hook. The basal half is of an ash brown and the remaining portion towards the point is nearly white. The head and neck are bare of feathers; round the lower part of the neck is a broad white ruff of downy feathers. The tail is short and wedge-shaped. The legs are excessively thick and powerful, of a bluish grey colour intermingled with whitish streaks. It has as yet only been found in South America, and most commonly in Peru and Chili. There on the cliffs of the Andes from 10,000 to 15,000 feet above the level of the sea, in the region of perpetual snow, they may be seen in companies of 3 or 4 sitting on the naked rocks. It resorts to the plains only when impelled by hunger. Two of them will together, attack the lama, (a small species of camel,) heifers, and even the puma, (the South America lion,) repeating their attacks till the animal is overpowered and sinks to the earth, when they will instantly seize upon the eyes and tongue, their favorite morsels, and then continue their bloody banquet till they are quite gorged. The eggs of the Condor, which are white, and three or four inches in length, are deposited on the bare ground.

The young ones are said to remain with the female during one year. For some months the young are without feathers, their bodies being covered with a fine curling whitish hair. At the age of two years the plumage is of a yellowish brown, which gradually changes to a bright black intermingled with grey.

The Indians of Peru sometimes amuse themselves by catching the Condor alive with their lassos.* For this purpose a cow or horse is first killed, when down come the Condors and are permitted to gorge themselves. Then the Indians with their lassos easily capture them. The bird makes incredible efforts to escape and sometimes succeeds, after vomiting freely. Sometimes a poisonous substance is mixed with the food that is thus offered them when after their meal they appear as if intoxicated. This bird is exceedingly tenacious of life. Humboldt relates that at Roibamba he saw some Indians first strangle one with a lasso, then after hanging it on a tree, pull it forcibly by the feet for some minutes. As soon as the lasso was removed the Condor arose and walked about as if nothing extraordinary had happened. Three balls were then discharged at it from a pistol, at less than four paces distant, all of which entered its body, wounding it in the neck, chest and abdomen; but the bird still kept its legs. Another ball broke its thigh, and brought it to the ground; but the wretched creature did not die till after an interval of half an hour.

* The lasso is a long rope with a running noose in one end, which the Indians throw with great dexterity over any animal they wish to capture.

வி ல ங் கி ய ல்.

ஓர்வகை வல்லூறு.

(Translation of the foregoing.)

மேலே காட்டியிருக்கும் படத்தின் உருபத்தைபுதிற் சாயலையும் பார்த்தால் அது கழுதைப் பார்ச்சுபோலும் வல்லூறைப் பார்ச்சுபோலும் தோற்றமென்றது கொஞ்சக்காலமாக விலங்கியல் சரித்திரசாத்திரிகளும் அந்தப்பட்டு கழுதையால் அல்லது வல்லூறென்று பகுத்தறியக்கூடாதவர்களாயிருந்தார்கள். இப்பட்சியின் தன்மையைப் பற்றி விபரமாய் அறியவரமுன் னிதாக இதிற் பருமத்தையும் பலத்தையும் பற்றி அதிசயிக்கப்பட்டத்தக்க அநேகக் கதைகள் உண்டு. பூருவோத்திரந்த சில ஸ்பானிய சரித்திர சாஸ்திரிகல் இத்தப் பட்சியைப் பற்றி இஸ்பானியர் பருப்பித்துச் சொன்ன கதைகளை நம்பிக்கொண்டதினால், அது வீரித்த செட்டையளவுக்கும் பதினெட்டடி நீளமென்றும் அதிக பாரப் கொண்டதினால் காட்டிற் புருத்து இரைபெடுக்கமாட்டாமையால் வீரத்து மனிதரைப் பிடித்துத் தின்றதென்றும் பெரிய மாண்களையும் இழுத்தெடுத்து இரையாகக் கொண்டுபோனதென்றும் அது பறந்து விலத்தில் வந்து விழுநேர சத்தத்திலே மனிதர் திடுக்கிட்டுப் பயத்தினால் காத்தடைத்துச் செவிடாய்ப் போனார்களென்றும் சொல்லியிருந்தார்கள். அப்படியிருக்கும் பிறகு வரவர இத்தப் பட்சியின் தன்மையினுண்மையினை அறியவந்தமையால் நான் சொன்ன கதை பாரப் புரளியென்று தெரிபவத்தது. எப்படியெனில், அதின் பருமம் கழுதையும் மெத்த நீண்டது. வீரித்த செட்டையளவுக்கு அளந்து பார்க்கில் கூ அடிநின்ற வல அடிமட்டுமுண்டு. இத்தப் பட்சியின் சொண்டு அடியிலே நீண்டதும், அதின் மேற் சொண்டு கூர்ந்து மடித்து உரத்து நன்றாய் வளைந்த கொஞ்சிபோலவே இருக்கின்றது. அதினுடைய தாடிக்குத் திட்டச் சாம்பனிறமும் (சாண்டினுண்மையப் பார்த்தாப் போலே வெண்மை நிறமுமுள்ளதாயிருக்கிறது. அதினுடைய தலையிலும் கழுத்திலும் இறகு கொஞ்சமென்க்கும் இல்லை. கழுத்துக்குத் திடுப்புறத்தில் வளைவையைப் பரந்து கிழந்த வெண்மையான மெல்லிய இறகுமுண்டு. அதற்கு வால் மும்பின்க்கும் சூப்பு போலே கூடியாயிருக்கின்றது. அதினுடைய கால்கள் அறமுற்றித் தடித்ததும் அதிகம் பெலன் உள்ளதும், சீவிறமுஞ்சாம்பன்மறமுஞ் செறித்துச் செறித்த கிழம்பொருந்தியதும் இடைபடையே வெண்குக் கிழமுனை உரிசெருள்வதுமாயிருக்கின்றது. இப்பட்சி தெற்குமரிக்காலிலும் பெருமபாலும் பீரு, சிலவி முதலிய நாடுகளிலும் நடமாடுகிறது. கடலுக்கு மேலே வந்து அடிதொடங்கி யடுத்து அடிக்கொண்ட அத்தகைய தலையின் மேலே ஓடியாநீ பெய்யும் பனிகளிலே மூன்று அல்லது காலை ஒருமிக்கக் கூடிக்கொண்டிருக்கும். பசியுண்டாரும் பொழுது சமனான வெளிக்குப் பறந்தபோலிரண்டொன்றாய்க் கூடிக்கொண்டு லாமாமென்று போகொண்ட ஓர்வகை ஓட்டசத்தையும் கிடாரிகளையும்,

பியுமாவென்று பெர்கொண்ட தென்னமேரிக்காவிற்கு வந்ததற்குத் தானும் விழுந்து ஒரு அழகாய்வுக்கு அவைகள் சாகுமையுக்கும் அவைகள் எக்டிச் சாவக்கொன்றவுடனே கண்ணையும் காக்கையுங் கொத்தி இழுத்திப் பிடுக்கி வயிறு சிரம்புமசவுக்கும் கன்றுப் பதினாவிட்டுப் பறத்தபொருது, இப்பட்சிபின்முட்டை வெள்ளிமீறும். அதின் நீளம் மூன்று காலங்குலமிருக்கும். வெறும் கிவத்திலேதானே இட்டுவிடுகின்றது.

குஞ்சுகள் ஒருவருடையவுக்குப் பெண்பட்டிகளோடே இருக்குமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஏனென்றால், சிலமாதமளவுக்கு இந்தக் குஞ்சுகளுக்கு இறகு முடியாது. அவைகளுடைய சடலத்திற்குருண்ட கோத்தியான மயிர்கள் முளைத்திருக்கும். அக்குஞ்சுகளுக்கு இரண்டையது செலலும்பொழுது, அதிநிறுக்கனெல்லாஞ் செவ்வகம்வகப் திறமாகிப் பிறகு வரவரத் சாம்பலிற்றுச்சரித்த கருமை நிறமாகிப் போகின்றது.

பிருதேயத்திலுள்ள இந்தியர்கள் இப்பட்சிகளுக்குக் கயிறுபோட்டு உயிரோடேயிடித்துப் பராக்குக்காட்டி விளையாடுவார்கள். எப்படியெனில் முதலொருமாட்டை அல்லது குதிரையையடித்துக் கொன்று அப்பட்சிகளெல்லாம் வந்துவிழுந்து நிற்கும்படிபோடும்வேளையில் அவர்களைத் தவிர்த்துவிட்டுப் பிடித்துக் கயிறிலிவைக்க அடிப்படுத்தும்பொழுது அப்பட்சிகள் பறத்துவிடக் கூடியவையுதற்கள்வது கையைச் செலுத்திப்பார்த்தாலுஞ் சிலவேளைகளில் கூடாமற்போகாது. சிலவேளைகளிலே பறத்துவிடுகிறது. சிலவேளைகளில் அந்த இந்தியர் சிலவகையான குஞ்சுப்பதார்த்தங்களை எடுத்தி அவைகளை அந்தப்பட்சிகளுக்கு வைக்குஞ் சாப்பாட்டுடன் கலந்து வைத்தால் அவைகள் அதைத் தின்றதன்பின்னால் எஞ்சுபற்றி வெறிக்காண்டகணக்காயிருக்கும். இப்பட்சி நீண்டத்காரியத்திலே தானே விடாப்பூட்டாய்ப்பிடித்துக்கொண்டுநிற்கும். இந்தியர்கள் இப்பட்சிவொன்றை அகப்படுத்திப் பிடித்துக்கொண்டு அதை மரத்திலே கயிறுபோட்டிருந்துத் தூக்கிக் காவலே பிடித்துக் கொஞ்ச நேரமாகப் பெலனெல்லாம்வைத்து வலுக்கொண்டிருந்துக் கயிறுதவடிவனே அந்தப் பட்சி கிவத்திலே விழுந்தெழுமயித் தனக்கொன்றுஞ் சம்பவியாததபோலே கடத்தபெறும், ஒரு தவக்கிலே மூன்று குண்டுபோட்டிருக்கி காலசுதாரத்தல் தின்று அதற்குச் சுட்டும் அந்தக் குண்டுகளெல்லாம் அதின் சரிந்துக்குள்ளே பிடித்துக் கழுத்திலும் கெஞ்சிலும் அடியவற்றிலும் பாடான காயம்பட்டும் அந்தப் பட்சி நிலத்தல் விழாமலும் விழுந்து சாவாமலும் ஓரே நிலையாய் நின்று. வேறொரு குண்டு துடைக்கப்பட்டதினால், நிலத்திலுத்தூக்கொண்டுவிழுந்தும் சாலாமலென நித்தயம்மெப்போலே உயிரோடே கிடத்தபெறும்படி கம்பொலடை என்பவர் சொல்லுகிறார்.

MR. POOR'S LETTER TO HIS LATE PUPILS—NO. XIV.

MY YOUNG FRIENDS,

For many years I was employed as your Tutor, in assigning you new lessons and in testing your ability to learn them. It often afforded me pleasure and encouragement to see that you were able to surmount the obstacles that lay in your way, and to acquit yourselves well, even in difficult tasks. You were pioneers in the field of science, as it regards your countrymen, and every stage of progress you made you were making way for a host to advance. In my whole course of tuition with the first classes, the members of which now stand prominently before me while penning this letter,—it was an inspiring thought that every theorem you demonstrated, and every problem you solved was an onward and upward step,—something new in the land; an additional ray was darted from the sources of light and knowledge, which could not but tend ultimately, to dispel the clouds of mental and moral darkness in which your countrymen were shrouded.

Every measure of success, in the higher and more difficult branches, was something toward the favorable solution of a problem, on which we, who had espoused ourselves to the heathen for better or for worse, were deeply interested. The problem was one relating to the native intellect,—as to its capabilities for the higher branches of learning. That problem, I am happy to think, has, within certain limits been resolved in a manner creditable to the national character. Seeing that it went well with you in that important particular, I cannot but hope that you may with safety be brought to higher grounds of trial,—and even with credit to yourselves, be put to tests of a severer nature, and of a higher order. In reference to this subject I beg leave to turn your attention to a train of thought, awakened in my mind, while giving you some account of the doings of the American

Education Society, particularly of the manner and amount of assistance granted to their beneficiaries. The greatest amount which the rules of the Society allow to be loaned to an individual, in reference to the three stages of a nine years' course of study is 680 Spanish, or 2050 rix dols. It is not supposed that this sum will, by any means, meet the exigencies of the case. The student must have other resources. It will however give you some idea of the value put upon a classical education in America and of the strenuous efforts made by indigent young men, who would rise to this honor and privilege. Their circumstances in obtaining an education are in striking contrast with those under which you were educated and brought forward to your present standing. Your good fortune, (to use a heathenish expression in a Christian sense) is owing—(1.) to the sovereign pleasure of God, in selecting you from the mass of your countrymen; (2.) to your unknown benefactors in America, who made bountiful provision for your support and education; (3.) to the strenuous efforts of the Missionaries, who sought you out in early childhood that they might be instrumental of imparting to you everlasting treasures. The immediate occasion of all this was, the degraded state in which your countrymen were found, owing to the prevalence of idolatry and its attendant evils.

When the Boarding Establishment was commenced, it was with fear and trembling that your parents committed you to our care. The question was at that time warmly debated in the country, whether we had not come to kidnap you; either to send you to Kandy to assist in the war then in progress or to send you as sepoys to some foreign country. And what else could the people have thought, while wholly ignorant of those Gospel principles of benevolence, which I endeavoured to illustrate in my 10th and 11th letters, and on which the missionary Enterprise, including the Charity Boarding Schools, is based? When we undertook to house, clothe, board and educate you, and to do what we could to place you in eligible circumstances for obtaining a livelihood, we had no thought or expectation that you would ever refund any part of what might be expended on your account. But now "the true light shineth"—now, that we have turned out Schoolmasters, Catechists and Preachers,—Interpreters, Translators and Private Tutors,—Writers, Book-makers and Printers,—Notaries public, Surveyors and Engineers,—Vaccinators, Surgeons and Physicians,—Modeliers, Proctors and a Magistrate,—and a host of literary characters of various grades—who all, to the envy of their countrymen, are stationed in the high places of the land, and reaping bountifully the fruit of the education which they gratuitously received.—Truly a change has come over the land which I did not expect to see in my day, and it brings with it duties and responsibilities of no ordinary kind.

On looking over the records of the Boarding School establishment, from its commencement in January 1813, to the time in which the first class, in Batticotta Seminary, was formally and honorably dismissed in September 1829 I find that a few of you were housed, clothed, boarded, furnished with books, and educated, from the funds of the American Board for more than ten years, and that many of you were in like manner sustained for a period of from five to ten years. This is a dispensation of Providence with you, in which we Missionaries, have had an important agency, but the consequences of which we cannot control;—consequences, affecting not only yourselves, but your posterity; not only for time but for eternity. What then is to be expected from a class of the community thus sought out, and thus signalized? Will you refund to your benefactors in America, what they have expended on your behalf? This you cannot do. They do not wish you to do it. They would not accept it at your hands. What they have given, they have given freely, and without thought of a return of this nature from you. The donations they have made from year to year for your support they have regarded as free will offerings to the Lord, and as appropriate expressions of compassion for the perishing heathen for whom Christ died. Will you then make some befitting compensation to us the Missionaries, who have had the immediate oversight of you,—who have spent our lives in the labor of fostering and educating you? This also you cannot do. We do not require it, nor desire it at your hands. What we have done in this matter, we have done heartily as unto the Lord and not unto man. Not for your sakes, be it known unto you have we done this, so much as for the sake of the generations that may descend from you;—that the mighty current of population in the land, which we fear is now disemboguing itself in the lake of perdition, may be changed,—that it may by the wonder-working power of the Almighty be turned back and be made to flow, a broader and a deeper stream, into the ocean of eternal bliss. Now I perceive you take courage, and with some sincerity request me to tell you what you ought to do. But this I cannot do. It is, from the nature of the case, your province to determine this. It is mine, only to endeavor to rouse your attention to the fact that much is expected from you both by God and man. For "to whomsoever much is given, of him shall much be required." It is expected that you will be men of another stamp; that you will take the lead, as Natives, in the important work of enlightening and reforming your countrymen; that in this also you will be pioneers, as you were in the field

of science, and in opening new paths for securing a livelihood and the honors of this world. I therefore meet you on *higher grounds and on nobler principles*, than those on which the American Education Society deal with their beneficiaries, in requiring them to refund what has been expended on their account. I make my appeal to your sense of obligation to Him who bringeth "the blind by the way that they know not" and who hath placed you upon the eminence on which you now stand. I appeal to what you have imbibed, or *ought to have imbibed* of the spirit of Him who though he was rich, for your sakes became poor, that you through his poverty might be made rich, and who made it the duty and privilege of American Christians to bestow upon you the rich boon you have received at their hands. And then, finally, I appeal to your sense of gratitude to those far distant benefactors, whose charities you have received, whose names you bear, and who are desiring no other returns from you than to have it in truth reported, that you are imitating their example and are doing to others as they have done to you. Though it does not belong to me to specify what you ought to do, to meet the reasonable expectations of God and man, I will in conclusion hazard three suggestion. (1.) That each one take counsel with himself, and makes such good devices, as he may be able to execute within his own sphere, in aid of the cause of Christian benevolence to which he is indebted for his education; (2.) That any appropriations you may see fit to make in aid of the object in your native villages, the missionaries, who live in the vicinity of those villages would with much pleasure expend, as the almoners of your bounty, and in furtherance of your benevolent designs. (3.) Aid, in the form of subscriptions or donations, to Bible, Tract, or Missionary Societies, would be a very appropriate expression of your sense of obligation for the favors you have received. The suggestions contained in the letter, though primarily addressed to my late pupils, may not be unworthy the attention of the community at large: for I apprehend that the time is at hand when very many who have derived substantial benefits from mission establishments, and whose minds are partially enlightened, will gradually withdraw their patronage and support from the prevailing systems of idolatry and falsehood, and bear their full part in bringing the whole country into subjection to the rightful sovereign of the universe.

Yours very truly,
D. POOR.

Tillipally, November 30th, 1843.

CHRISTIAN.—கிறிஸ்தவ மரீக்கரி.

RULES FOR THE CONDUCT OF A CHRISTIAN LIFE.

Abridged from "the practice of True Devotion" by Robert Nelson, Esq.

Examine yourself concerning your progress in Christian virtue.—The frequent reflection that we make in the examination of our consciences, is a good means to advance our progress in any virtue. Upon those occasions you must not only call yourself to an account for your sins, but also for your virtues, to see how you advance in your spiritual state, what occasions have presented of practising any virtue, and how you have behaved yourself in relation to them; and this not only in general, but particularly in respect to the virtue you design to acquire, and is the subject of the day's meditation: in order to this, at your morning devotions, make a firm resolution of practising that particular virtue that day. If in the day-time you omit any occasion that presents for the putting it in execution, immediately ask God's pardon, and call upon Jesus for fresh strength. In the evening, when you recount the actions of the whole day, particularly reflect upon the progress you have made in the same virtue; compare the advance you have that day made, with the profit you reaped the day before, form new resolutions to neglect nothing that may possibly tend to make you perfect in this virtue.

கிறிஸ்தவனடையவேண்டிய சர்குண நிருபாகத்தில் நீ எவ்வளவு தேற்றங்கொண்டாயென்பதைச் சொக்த.

கம்முடைய மனச்சாட்சியைப் பற்றி நாம் எவ்வளவு அதிகமாகச் சொதிக்கிறோமா அவ்வளவும் பாதொரு சர்குணநிருபாகத்திற்கேச் சரியானதென்றதற்குத்தம் வறியாய் இருக்கும். அச்சமையின்மீது, நீ செய்த பாவங்களுக்காகக் கணக்குக் கேட்கவேண்டியதொத்திரமல்ல—ஆவிக்குரிய காரியங்களில் எவ்வளவு தேற்றங்கொண்டாயென்பதை அறிகிறதற்குப் புரணசர்குணநிருபாக

த்தைப் பற்றியும் கணக்கு விசாரிக்கவேண்டியது. யாதொரு நிருபாகத்தை அப்பியாசப்படுத்துகிறதற்கென்ன சமயம் உணக்குவாய்த்தென்றும், அதைப் பற்றி நீ எவ்வளவு உட்கொண்டாயென்றும் பார்த்துக்கொண்டியது. இது கருத்தைப் பொதுகொக்கமாய்ப்பாராமல் நீ அடைய விரும்புகிற நிருபாகத்தைப் பற்றிப் பிரதான கவனகொண்டு பார்த்திருப்பாய் அந்த அந்தத்தகாணம் தியானமாயிருக்கவேண்டியது. நீ காலமே பண்ணாதே வாராநிலையில், அந்த நான் முழுதும் சர்குண நிருபாகத்தை அப்பியாசப்படுத்துகின்றேன் என்று கல்ல கண்குப்பாய் கிறணயம்பண்ணிக்கொள் பகற்காலத்திலே பண்ணவேண்டிய சர்குண நிருபாகத்தை நீ விட்டோய்த்துண்டாலும், உடனே பராரபரிவித்திற் பொறுத்தகேட்டுப் புதிதான பொலியைத் தயிரியத்தையும் தரும்படி கிறிஸ்தவநாசரிடத்தில் இரந்து கேட்கவேண்டியது. சாயுங் காலத்திலே, நீ முழு நாளாகச் செய்த கருமங்களை எடுத்தொவ்வொன்றும் பார்த்துப்பொழுது அந்த ஒரே சர்குண நிருபாகத்திலே வளவு தேற்றங்கொண்டாயென்று கிளித்தித்துப் பார்த்து அன்றைக்குண்டான தேறுதலையும் அதற்குமுந்தைய நான் நீ இரந்து கொண்டபலையும் ஒன்றுடனொன்றுக்குத்துப் பார்த்து அந்தச் சர்குணத்தில் நீ புரணமுன்வளவுப் வருமபடிக்கேதுவாக்குகிற யாதொன்றையும் அசட்டைபண்ணமாட்டேனென்று கங்குய்ப் புதிதாக நிறணயம்பண்ணிக்கொள்.

Secret Prayer.—Let secret prayer by yourself aloud be constantly performed, before the work of the day be undertaken. It is much better to go from prayer to business, than from business to prayer, in regard to the mind's freedom from distracting thoughts. Because also, if the world gets the start of religion in the morning, it is hard for religion to overtake the world all the day after.

இரகசியப்பிரார்த்தனை.—நீயுன்னுடைய அங்குடகப் பணிவிடையைச்செய்ய ஆரம்பிக்கமுன்விதாக ஆண்டவனைப் பார்த்து இடைவிடாமல் உரத்தசத்தத்துடன் விண்ணப்பம்பண்ணிக்கொள். வேலைசெய்த முடிந்ததின்பின்னாற் செபம்பண்ண ஆரம்பிக்கிறதிலும் செபம்பண்ணிமுடிந்ததின்பின்னாலும் வேலைசெய்ய ஆரம்பிக்கிறதே அதிக உத்தமம். ஏனென்றாலேயுது இதயம் வேறென்றிலே புலன்செய்யமாட்டாது. இன்னும், உலகத்திலுள்ளவர்கள் காலமே தேவகித்தனையை விடுவதுண்டாலும் அந்தத்தேவகித்தனையானது ஒருக்காலும் அந்த உலகத்தாரை மேற்கொண்டுவெற்றியடையவேமாட்டாது. அதாவது அவர்கள் செய்வபத்தியுள் அவர்களாய் வருவதேயில்லை.

Christian magnanimity.—Paulinus, Bishop of Nola, having spent his whole estate in redeeming Christian captives, at last offered his own person to redeem the son of a poor widow; but the barbarians were so moved with this striking instance of benevolence that they sent him back, and released several captives to accompany him.

கிறிஸ்தவனுக்குண்டான உத்தம சர்குணம்.—போலினஸ் என்ற ஒரு விஷயக் குருவானவர் கிறைகளாய்ப் பிடிக்கப்பட்டுப் போன கிறிஸ்தவர்களை மீட்டும்பொருட்டுத் தனது ஆவித சம்பத்து முழுவதையும் செலவழித்தார். கடைசியாக ஒரு ஏழிய விதவை பெற்ற புத்திரனை மீட்டும்படி தன்னைத்தானே ஒப்புக்கொடுத்த அந்தத் தயவை மிலேச்ச சாதியார் கண்டுமனநிரங்கி உருகி அந்த விஷயவை விடுதலைபண்ணினதன்மீதுச் கிறைகளாய்ப் பிடித்திருந்த அநேகரையும் விடுதலைபண்ணி அவரைக் கூட்டிக்கொண்டு துணையாகப் போகும்படிக்கு இடங்கொடுத்தார்களென்று சொல்லப்படுகின்றது.

கோட்சொல்லல்.—கோட்சொல்லும் ஞானம் உன்னிலே கண்டாலல்லவாமல் மற்றம்படி அஞ்ஞானம் உன்னிலெப்பொழுதும் திகைக்காமைமாட்டாது. உனக்கு விசேஷமாக ஆராதனை சாடை சொல்லி உன்னிற் குற்றம்பிடிக்கப் பார்த்தவேன்பில், அவர்கள் சாட்டின குற்றத்தில் நீ செய்யாதவைகளை விட்டுப்போட்டுப் நீ யாதாரதல் செய்ததுண்டாலும் உனது நடைக்கையைத் திருத்திக்கொள்.

பஞ்சநீதிநிக் கதை.

வந்தவா அல்லது பேற்றியு.

Continued from page 226.

ஒரடலிலிருக்கின்ற கரானகேசரியென்னுந் சிக்கத்துக்குத் தேகமேதோ குணமில்லாதிருந்தமையால் துரானென்னும் கரையிப் பார்த்துப் பிரதானமே—இன்றைக்கென்கென்கும் போகக்கூடாது நீயே போயாதாயினுமிருக்கொண்டுவெள—நரி—நரவன் டையுமோடித்திரிசையில் ஒரு கழுதைகையப் பார்த்து—மாமா—கு ம்படுகிறேன். நீ இப்போது மிகவுமினத்துப்போனாயென—அப் போது கழுதை—மருமகனே என்னசொல்வேன்—எனக்குத் தலைவன் வன்னுன்—அவனத்தியந்தவ் கண்டகனென்மேற் பெருஞ் சமைக னைப்பாட்டுக் கொல்லுகிறதேயன்றி வயிற்றுக்குப் புலவச்சேந் தைப் போடுகிறதில்லை—புழுதிவிலிருக்கும் அதுகங்கட்டையைத் தி ன்றுகொண்டிருக்கிறேன். ஆதலால் உடம்புக்கெவ்வளவுப் புலிகொ டு—கும்—என மழைப்பு ஒரு பிழைப்பாவென—நரி—இப்படியிருந்தா ல் நீ என்னோடுகூடவா—ஆற்றங்கரையிற் பச்சைப்புன் னிரம்பவரு ட்குமிடமுள்ளுக்குக் காண்பிக்கிறேனென—அதைக்கேட்டுக் கழுதை அவ் விடகன்முயிருக்கும்—ஆகையால் காணங்க ஒன்றியாயெப்படியி ருப்பேனென—துரான—மாமா—அங்கே புருஷனில்லாமல் விசாரமா யிருக்கிற பெட்டைக் கழுதைகளைக்கெட்டுத்தக்க புருஷனைப்ப ட்டார் கொண்டுபோவென்றுமென்றென்குச் சொல்லியிருக்கின்ற மையால் உன்குரைத்தேனென—அதைக்கேட்டாசையினுந் கர்த் தபம் பின்னேபோக அதைக்கண்டு சிக்கம் பாய்த்தவுடனே நீன் செவியனோட்டம் பிடித்தது—9—நரி—நரி—கோபித்துக் கண்டாவத் தைப்பார்த்து இன்றைக்கு விரத்தை என் பார்த்தேன் உன் மு ன்தெளிப்பாட்ட கழுதையும் ஒடிப்போயிற்று—இனி நீயாவையென எவ்வாறடிப்பாயெனவதைக்கேட்டுக் கரானகேசரி தலைமீர்கமா யிருக்க—மீட்டுநரி—மற்றுமோர் தாம் நானவனை உன்னண்டைக்குக் கொண்டுவருகிறேன்—அப்போதாயினுமே மருமகனை அடிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி நீன் செவியனருகேபோய் நீயென்குடிப் போகிறபொழுது—கழுதை—மருமகனே—என்னை இங்கே கரானகேசரியி ன் கொடுத்திருப்பாய்—ஆளுவிடித்தினுந் பிழைத்தேன்—வச்சிரம் போனகத்தையுடைய அப்பிராணியாவென—அப்போது நரி கைக த்தம்மா—அந்தப் பெண்ணுரை உன்னப்பார்த்து விதமற்ற க ண்ப்போடே உன்னனை—வருகையில் நீ வீணப்பட்டுத்தோடியாய் ஆளுவனப்போது—நீன் செவியனென்னக் கல்யாணம் பண்ணிக் கொள்ளலிட்டால் நான் உயிர் வைத்தேனென்று நிச்சயித்திரு க்கிறபடியால்—நீ விரைவாய் வந்து அவனை அதுபால்—தூலாவியி ன் பெண்கொலைசெரிட்டுக் காட்டுதேவன் சபிப்பான்—ஏனெனில்—வரு வாயிருக்கின்றதை அவமானப்பண்ணுகிறவர்களைச் சடைச்சாம்ப லாணையுடையவர்க்குக் காட்டுதேவன் காட்டிற்கனுப்புவானென்றிப்படி நரியுரைக்கேட்டுக் குண்டுக் கழுதை அதன் பின்னே போகச் சிக்கத் தச்செனமே யடித்து நண்டைச் சுட்டு நரியைக் காவல்பவ த்தாற்போலத்திரு நரியைக் காவல்வைத்து நீராடப்போக வித் திருக்கோ நரி அதனையுடைய கையையும் தின்றது. பின் சிக்கம் வந்தபார்க்கெவ்விரைவாக் காதுமில்லாமையாற் சம்புகத்தையப் பார்த்திதைபார்த்தின்றதென—நரி இக் கழுதைக்கொன்றுக் காதுமில்லை. இ ருந்தாலது மறுபடியும் உன்னடைக்கு வருமாவென அது இதை உண்மையென்று நம்பி நரிக்குள்ள மாயிசபாகுக்கொடுத்து மற்ற தைத்தின்றது. அப்படி என்னைக் கொல்ல விரும்புகிறாயென—மு தலைவன் நன் பிரதானத்தைவிட்டுள்ளதைச் சொல்லுகியு னுனே அவன்—புதித்திரானென்னுக்கைவனைப் போற்றும்படியாவா னென—வானாடதெப்படியென்று கேட்க மகராஞ் சொல்லுகிறது.

ஒருகுப்பத்தல் புதித்திரானென்னுங் குசவன் பாணகையெடுக்கை யில் ஒட்டாக்குச்சொன்று கபாலத்திற்குக்கித் கத்தவேட்டுப்போ ர்த் காயம்பட்டது. பிறகு கிவசாக்கித்தத்தத்தத்தத்தத்தத் கருப்பு வ த்தையால் அவன் மறுதலத்திற்குப்போய் நிராசனத்திற்கிற் சேவகத்திலமாவவ்வரசனல் வடுவைக்கண்டியன் போர்க்களத்தி ன் முன் காயம்பாவ்கின ருனென்றெண்ணி அவனைமிகவுமுட—நித்து அவனிடத்திற்கையாய்விருந்தான்—அதுமுதற்கொண்டு மற்றைச் சேவகர்க்கைவன்மேற் பொருமையாயிருக்கத் தலைப்பட்டிராசன் ரையர்க்கையால் ஒன்றும்பெசாடவிலிருந்தாகன்—அப்படியிருக் கையில் ஒருநாளிராசன் ஐசாந்தமாயுதித்திரானைப்பார்த்துன்கிக்க த்திராருடைபிற்பட்டதென்குச்சேவகன்—ராசனே—நான் ருன போட்டுக்கொண்டிருக்கையில் விழுந்தோடுபட்டிக்காயம்பட்ட

தென—இதைக்கேட்டமாதிரித்திராசனான்கி ருலாவனப்பா ர்த்து என் மோசம்போனெனது இரண்டாம்பெயர்க்குத் தெரிய தற்குள்ளே தீயோடிப்போ இதைத் குர்க்கண்டால் நீ உன்ன யிரகானமாட்டாயென—குயவன்—கனயி—நாய் புதித்திரா—மாவ் காய் புதித்திராவென்று சொல்லலாமோவென—இராசன்—நீ நுந் தருவம்போர்க்களத்திற் வருவதன்றினுமமாக நீ நரிக்குட்டி போலென் சும்மா துள்ளுகிறாய்—குலைக்கிறாய் வேட்டை பிடிக்கு மோலென—குலாவன்—அந்நரிக்குட்டியாரிடத்திற் புகழ்த் தகொன் டது சொல்லுமையாவென—அரசன் சொல்லுகிறான்.

இன்னும்வரும்.

சு. அக்காரம்.

விருந்தோம்பல்.—On Hospitality.

அக. இருந்தோம்பி இவ்வாழ்வதெல்லாம் விருந் தோம்பி வேளாண்மைசெய்தற்பொருட்டு.

பு. மனைவியோடும் வனத்திலேபோகாமற் பாது காத்து மனவியிடத்து வாழ்கின்ற செயல்களெல்லா ம் விருந்தினரைப்பேணி அவர்களுக்கு உபகாரஞ் செய்கிற நிமித்தம்.

ஏறு.

The whole design of living in the domestic state and laying up (property) is (to be able) to exercise the ben- evolence of hospitality.

Drew.

To honor guests with hospitable rite,
Domestic life and all its various joys

To man was given.

Ellis.

அ. உ. விருந்துபுறத்த தாததானுண்டல்சாவா மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற்றன்று.

பு. உண்மைப்படுவது சாவாதிருப்பதற்குக் கா ணமாகிய அமிர்தமேபானாலும் தண்ணீரோக்கி வந்த விருந்தினர் தன் மனையிலிருக்கத் தானே தனித்துண்ப து விரும்புதலுரிமையுடையது அல்லாதது. ஏறு.

It is not fit that one should wish his guests to be out- side (his house) even though he were eating the food of immortality.

Drew.

மார்கழி மாதம்.

சாதி மீ மார்கழி மீ வசத் தீ—முதல் கை மீ வசத் தீ. வரை.

| Date. | குருதி | வாரம். | சுட்சத்திரம் | திதி. | யோகம் | கரணம். |
|-------|--------|--------|--------------|-------|-------|--------|
| 14 | க | வி | பு | சு | அ | சு |
| 15 | உ | உ | உ —அ | சு | சு | சு |
| 16 | க | ச | சு | த | சு | சு |
| 17 | ச | சு | சு | த | சு | சு |
| 18 | சு | தி | வி | சு | த | சு |
| 19 | சு | சு | அ | சு | தி | சு |
| 20 | எ | பு | சு | சு | சு | சு |
| 21 | அ | வி | சு | சு | சு | சு |
| 22 | சு | சு | சு | சு | தி | சு |
| 23 | வ | ச | உ | சு | தி | சு |
| 24 | வ | சு | தி | சு | தி | சு |
| 25 | வ | தி | அ | சு | சு | சு |
| 26 | வ | சு | சு | சு | ப | சு |
| 27 | வ | சு | பு | சு | அ | சு |
| 28 | வ | வ | சு | சு | தி | சு |

SUPPLEMENT TO THE உதயதாரகை.—MORNING STAR.

உ.பு.த. ச.நி. 26.] து.அ.ச.உ.அ. ம.ர.க.தி.ம. ம.ச.தெய.தி.வி.யா.ழ.கி.ழ.மை, Thursday, December 14, 1843. [Vol. III. No. 23

[Why did Adam become unholy?]

பத்திராதிபருக்கு.—பராபரன் ஆதாமென்பவன் படைத்தபொது அவனுடைய ஆத்தமாவையும் கவாசத்தையுங் குணங்களையும் மனம்புத்திமுதலான சரணங்கள் கருவிகளினத்தையும் முழுதும் பரிசுத்தமாகப் படைத்தால் அவருடைய கட்டையை மீறவந்த ஆகை அல்லது ஆகாத எண்ணம் எங்கேயிருந்து பிறந்தது? அவ்வெதப்படி வந்தது புருத்தது? எல்ல ஊற்றிவிருந்து ஆகாததன் னாவருமோ? ரெகுப்பிக்குமாறு அன்னிய சவாபமான குளிர் ரெகுப்பிடத்திலேயிருந்து பிறக்குமோ? சூரிய சன்னிதானத்திற் சற்றும் தீவ்லாத அன்னியமானவிருள் சூரியனத்தின்மே? இது சற்றும் பொருந்தாத காரியம். இப்படியிருக்க பராபரன் மனுஷனைப் பரிசுத்தமாகப் படைத்தார் அவன் அவருடைய கட்டையை மீறிப் பாவஞ்செய்து அவசுத்தானுள் என்று கிறிஸ்தவர்கள் சொல்லுகிறவீதமென்ன? எப்பதென்னுடைய கேள்வி.

இதற்கு நீருத்தரமாகப் பராபரன் சகலத்துக்கும் விசேடதிகாரியாய் மனுஷனைப்படைத்து தமக்குமாத்திரம் சுயெச்சையாய்க் கீழ்ப்படியவேண்டுமென்று கற்பித்த பண்ணிலைத்தார். அதை அவன் கட்டிப் பாவியானான். அப்பொழுது சூரியன் அத்தமிக் கிருஞ்ஞதமாய்வண்ணம் அவனிடத்திலிருந்து பரிசுத்தமாகவ அகத்தர் தோற்றமாயிற்று. சூரியனை இருத்திண்டாதிருந்தும் சூரியன் போக இருக்கவருவதையும் ரெகுப்பிலே சூனியல்லாதிருந்தும் குளிர்வர ரெகுப்பிலவதும் கிசம் எப்பெறவுக்கினர். இதிலன்னுள் சில சத்தேகங்களுக்கு. அதேதெனில் வெளிச்சமிருவென்னுமிர ண்டும் மாறிமாறிவழக்க இடையிருக்கும் பூம்போலப் பராபரன் மனுஷனையும் சுத்தம் அகத்தம் இரண்டிக்குமெதவான பொதுவான இயல்பாய்ப் படைத்தாரோ? அல்லது குறைந்த ரெகுப்பானது மிகுந்த குளிர்வர அலிவதபோல அகத்தத்தைக்கண்ட உடனே தன் கவாபங்குட் திக்கெத்தக்க குறைவுள்ள பரிசுத்தவானு கப் படைத்தாரோ? அல்லது வேறெப்படியோ அத என்னவீத மென்றெனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகையால் இத்தக்காரியத்தைத் தெளிவாக என்னுவினக்கும்படி பண்ணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்படிக்கு மாதையர் இரகராத்தருக்குக்கள்.

பத்திராதிபரந்தம்.

மாதை கசர் இரகராத்தருக்குக் கடாவின் கடாவையெடுத்து அப்பார்க்கும் பொழுது அவர் ஒரு விவேகி போலே காணவில்லை. ஏனென்றால், ஒரு விவேகியானவன் இகபரம் இரண்டுக்கும் உபயோகமென விஷயங்கள் யாதென அறிய ஆகிப்பான். இவரிடனை எல் கேட்ட கேள்விக்குப் பூரணமாய் உத்தரவுகொடுத்தானும் ஒருபலனும் வரமாட்டான். உலகத்தில் வசிக்கும் எத்த ஞானியும் மறுமொழி சொல்லக் கூடாத அனேகம் கேள்விகள் ஒன்றும் நியாத சிறுபிள்ளைதானுமெடுத்துக்கேட்கக் கூடும். ஒரு ஏறும் பாணது மனிதனையும் மனிதனுடைய வழியையும் பற்றியறிபாத போதேயுமொருவர்க்கேட்டால் அகிலைண்டங்களையும் படைத்துக்காத்தழிக்கக்கூடியசடவுளுக்குரித்தான இலட்சணங்களை எடுத்துப் பார்க்கத் தெண்டிப்பது எவ்வதம்? எவ்வளவறியாமை? மனிதன் தன்னிலையைத் தானறிந்து கிரகித்துக்கொள்ளக் கூடாதிருக்கிறதினால்தான் பிள்ளை உலகத்திலிலவென்று சொல்லக் கூடாது? ஒரு காரியம் எவ்வுக்கு வினக்காதிருக்கிறதனால் அந்தகாரியம் இல்லையென்போமோ? பராபரனுக்கும் மனிதனுக்கும் எம் செய்ய வேண்டிய கடமையாதென அறிவதே பிரதான காரியம். இதைப்பற்றிக் கிறிஸ்துநாதர் எவ்வுத்தரவருளி யிருக்கினார். என்னவெனில், உன் தேவருடைய பராபரனை உன் முழு இருதயத்தோடும் உன் ஆத்தமாவோடும், உன் முழு மனதோடும் அன்புக்கூர்வாயாகவென்பது முதலாவது பிரதான கற்பனையாய் இருக்கின்றது. அதற்கொப்பாயிருக்கிற இரண்டாவ் கற்பனையெனவென்றால், பிறவிடத்தில உன்னைப் போல அன்பு கூர்வாயாகவென்பதே. இவ்விரண்டு கற்பனைகளில் நியாயப் பிரமாணம் முழுமையுக் தீர்க்கதரிசனவுக்குமஅடக்கி இருக்கின்றனவென்றார். யுத்தேய உடல். அதி. 18-20. வச. குருக்கள் கேட்ட கேள்வியிலும் மேற்காட்டிய கே

ள்விகளையும் மறுமொழிக்கையும் பூரணமாய் விளக்கிக்கொள்ளக் கூடும். ஆகைய நீருக்குக் இதைப் படித்த சிந்தையுக்குத் திருவாராக. மனிதன் எப்பொழுதுங் குதரீச்சமான தரிக்கத்தியிரியப்பட்டவனாய் இருக்கிறபடியினாலே நாங்கள் சொல்லும் மறுமொழியுக் குருக்கள் காந்த பூராதென்று நினைக்க வேண்டியிருக்கின்றது. ஆதாம் பரிசுத்தவானாகப் படைக்கப்பட்ட போதே சற்பனைக்கிடங்கொடுத்து அண்டவன் விதித்த கற்பித்ததை மீறி அவசுத்தான விதமெப்படியென்று கிட்டமாய் எவ்வுக்குத் தெரியாது. அதை அறிவித்தாலும் எவ்வுக்கு என்ன நயம் உரும். ஒன்றும் இல்லையே. ஆனாலும் அண்டவன் ஆதாமைச் சுயாதினையு அவன் நினைத்தபடி கட்டக்கக் கூடிய தன்மையுள்ளவனாய் அவனைப் படைத்தாரென்பதையும், தனது கற்பனையை மீறினால் மரணத்துக்குள்ளாவானென்று சொல்லுரென்பதையும் மாத்திரம் அறிவோம். ஆதாம் அவருடைய கட்டையைக் கட்டத்தினால் அவரிட அக்கினக்குள்ளானான். ஆதாம் செய்தது போல நாங்களும் எவ்வுன் மனம் போல எத்தெத்தக் காரியங்களையுச் செய்வோம். என்மை செய்கிறுஞ் செய்வோம். திண்மை செய்கிறுஞ் செய்வோம். ஏனென்றால் அண்டவன் எவ்வுக்குச் சுயாதினைத் தவத்தைக் கொடுத்திருக்கினார். ஆனாலும் அரண்மனையில் நிறையம் சின்றமர்க்குமென்பதை உணருங்கள்.

உலகத்திலுள்ள பொருளனைத்துமொன்றுக்கொன்று பொதுபெதப்பட்டிருப்பதினாலே, அக்கினக்குக் சலத்துக்குமுள்ள வித்தியாசத்தைக் குருக்கள் எடுத்துக் காட்டினதினால் என்ன பலன்? ஒருபரத்தியிருந்தோரே விதமான இரண்டுகளையெடுக்கக் கூடாது? மனதனுடைய மனமானது சட பதார்த்தத்துக்கு வித்தியாசமாய் இருக்கிறதினாலே அவ்விரண்டையும் ஒன்றுடனொன்று சமரசப்படுத்தக் கூடியதாய் இருக்கவில்லை. மனதை எப்பொருட் கொப்பிடலாமென்பதுமெனக்குத் தெரியாது. இது எவ்வுக்கு எவ்வுக்குத் தெரியும். கட்டவுட்டன்மை முற்றமுடையதவ்விய குணரத்திரான தேவகதனும் உலகோ பாவங்களுக்கும் பொருட்டு பிராயச் சித்தமாகப் பிராணத்தியாகஞ் செய்தவருமாய் இடேக இரட்சகரிசுபாதத்தின் கீழ் வராவியுற் கெடுவோகளைப்பதை அறித்துக்கொள்ளுங்கள்.

To the Editor of the "Morning Star."

DEAR SIR,

When there are so many arithmeticians and algebraists among your readers, why must I labour so long under the difficulty of not understanding the little problem which I proposed in the supplement to the 13th No of this vol. page 152? Are they so unkind as to leave me without assistance!

Your's truly, JUVENIS DISCIPULUS.

கணக்கு வினா.

(An Arithmetical Query.)

ஒரு இராசாவுக்கு (யஉ) பிள்ளைகளுண்டு. அவ்விராசா மேற்குறித்த (யஉ) பிள்ளைகளுக்கும் (அலகூது உயச) வராகன் வைத்துச் சொன்னதாவது—முதலாய்பிள்ளைக்குக் கொடுக்கிறவராகனில், இரண்டாம் பிள்ளைக்கு இரண்டில் ஒருபங்கும், மூன்றாம் குமாரனுக்கு மூன்றில் ஒருபங்கும், நாலாம் குமாரனுக்கு நாலில் ஒருபங்கும், ஐந்தாவது குமாரனுக்கு ஐந்தில் ஒருபங்கும் கொடுக்கிற வராகனிற் பிறந்த கற்றவர்களுக்குக் கொடுத்தது. (யஉய்) குமாரனுக்கு (யஉ) ஒருபங்கும் கொடுக்கச் சொன்னார். அந்தை பேற்குறித்த (யஉ) பிள்ளைகளுக்கும் முழுவராகனாகத்தானே ஒன்றும் மஞ்சி—பெராகாமற் கொடுக்கும் விதமெப்படியென்றறி யிருப்புகிறேன்.

கொழும்பு, கன்னூர்த்தெருவில்
த.அ.ச.உ.அ. மா.ச. ம. உகதீ.

F SILVA
PADREW PULLEY.

Extracts from a letter of Rev. J. R. Eckard to a friend in Jaffna, describing some incidents of the voyage of the *Symmetry*, in which he was a passenger, from Colombo to Dover.

August 15th, 1843, Ship "*Symmetry*" at Sea, North Atlantic Ocean, N. Lat. 32° W. long. 40°.

We had, on the whole, very light winds much of the way from Colombo, till, on the 2d of June, we came to the edge of the Logullas (or more properly L'aguilhas) bank. In crossing the equator we had calms for nearly two weeks; then a tolerable run through the trades, in sight of the island of Rodrigues, and one or two hundred miles north of the isle of France, Bourbon and Madagascar. Crossing the entrance to the Mozambique channel, we might have met with stormy times, but we had very pleasant weather and we hoped that we were to complete our journey in a quiet way, so far, at least as passing the Cape was concerned; but on the 2d of June these hopes were scattered. The sun rose in a sky covered to the east with ragged clouds. The western heavens were blood red, the wind strong, the sea high. We, the passengers, were insensible to these signs, partly because we did not know of what they were signs and partly because a noble Dutch East India man was near us—so near that the red jackets of the sailors could be clearly seen. The sea was too high to admit of our speaking; though we were close to each other. Soon our attention was attracted by one command after another from the Captain to take in first this sail, then that; still there was no great storm for a while, and such as noticed what was going on where surprised to see such precautions taken for a gale that was not violent. But soon it came in its terrible fury; and oh! the sea! the wind was tremendous: but it was nothing to the ocean. We were on the edge of a current so strong that in 24 hours it actually drifted us 60 miles against a furious gale, right in the teeth of the wind. When this current met the opposing wind, the effect was frightful. The sea rose in wild masses which looked more like sea monsters rushing in to devour us than the swell of the ocean in a gale. A merciful providence protected us through the 48 hours of the gale so that none of these raging waves struck us with its fullness. A fair blow from one of them would have left us floating without bulwarks or masts. We had but a single specimen of what the ocean could do. The ship arose on a short, but high, wave and then made a furious plunge forward and downward. As she did so another wave struck our jibboom. This strong spar, six inches in diameter, snapped like a rotten stick. By the same shock our fore and main top gallant masts and royals were carried away.—When the storm abated on the 3d day, in the afternoon, we saw far off the blue hills of Africa. After this we had another very severe storm, when the wind was as violent as before, but the sea all rushed in one direction and not in the dangerous confusion which marked the former gale. In consequence of these gales the Captain resolved not to put into Table Bay, as he designed, but to put in at Simon's Bay, which is far safer at this season. We were detained 5 or 6 days there whilst a gale blew over us. We spent 24 hours on shore at Simon's town—a small town, which is however well supplied with hotels, shops, &c. since Simon's Bay is the winter station for ships of war and others at the Cape. The adjoining country is mountainous, and on the summits of some of the distant mountains there was snow.—At Simon's town, at the "*British Hotel*," we had the snug comforts of a carpeted parlor, a coal fire, glass windows, and at night a feather bed in the second story. It was about as comfortable as a good tavern in one of the smaller Pennsylvania, or New England towns. The Captain went

to Capetown with some of the passengers, but we staid at Simon's town. I was far from being well. At Simon's Bay were the "*Isis*," a fifty gun frigate; the "*Thunderbolt*," a war steamer, the "*Acorn*," an English gun brig,—an old hulk—which was pointed out as the "*Badger*," the first vessel which Lord Nelson ever commanded. There was also a schooner, captured some weeks before by the "*Cleopatra*" gun brig. This infamous vessel was a Brazilian slaver. When captured, she had 400 negroes on board: of these nearly 200 died before they could get into Simon's Bay, so wretchedly and cruelly had the Brazilians crammed these miserable beings into the small vessel. The officer in charge said that the shrieks of the negroes were heart-rending as they were piled up between the decks—some dead and others dying. When the poor creatures heard the first gun fired at them by the "*Cleopatra*," they understood that deliverance was at hand, and rushing up in a body on deck, tore the fowls from the coops and devoured them raw—such was their starved condition. At Simon's town, we learnt, that, by being becalmed on the equator, we had escaped gales as bad as those we encountered. The harbour master told us that "horrible gales" had prevailed. Had we been a little earlier, we should have had twice or thrice as many storms as we escaped, and might have been detained by those gales as long or longer than we were by the calms. This was a fine commentary or themurmurings which were "not loud but deep," with some of our number, when the tropical winds would not blow, but left us at full leisure to catch the sharks and dolphins of the Indian seas.

But the comforts of Simon's Bay could not last forever. We left false bay, doubled the Cape, and then—another storm!—for five days we had no bad counterpart to our first gale. On the first day of this gale, for a while, the water on our decks was three feet deep—but we were in the hands of a merciful and Almighty Father, and not only did he preserve us, but through all these tempests, he permitted M. and myself to feel that confidence which arises from a sense of being in the hands of infinite Goodness. When we got up to the 30th degree of south latitude we had yet one gale more. Soon afterwards we came into the S. E. trade winds and went swiftly onwards to St. Helena—the prison and the first grave of Napoleon.

We anchored in James Bay under the enormous precipices, and soon were visited by Mr. Carroll, the American Consul. We all went ashore. M. and myself, with Jane and Anna, dined with Mr. Carroll. Previously to this we walked through James Town, which is smaller than I had thought. In the afternoon we went on board and sailed that same night. Since then we have met with no adventures, but have had a good run until now we are abreast of Savannah.

Aug. 26th.—A few days ago we passed the Azores. Only two of them were visible, viz. Coró and Flores. We were not near enough to make any observations on either of them. They are rocky, volcanic but fertile. An American ship went past us. Captain Mackwood said she was a whaler going to complete her crew. The Azoreans are good whale catchers and the American ships which fish in these seas sometimes come out with just men enough to navigate them here and make up the number requisite for taking whales at the islands. That the ship we saw was an American was inferred from her build, which, by the way is conceded to be of superior beauty in the American ships.

London September 26. We arrived at Dover on the 13th, landed and came on to this city next day. To-morrow we sail for New-york in the *Toronto*.

SUMMARY OF NEWS.

JAFFNA.

The Right Hon JAMES A. STEWART MACKENZIE, late Governor of Ceylon died at Southampton on the 25th of September. He is supposed never to have recovered from the jungle fever with which he was here attacked, while making an excursion into the veddah country with a view of ascertaining what could be done for the elevation of that degraded people. He will long be remembered in Ceylon as the warm friend and liberal benefactor of every enterprise for the moral and intellectual improvement of the native inhabitants of the island.

The Weather.—On Wednesday the 29th ult. we had a strong dry wind from the north;—Thursday, the wind increased with some rain; Friday, the wind veered to the north-west, and was accompanied with rain; Saturday the wind was westerly, and wind and rain continued on the increase till Sunday noon, and became rather furious, blowing down trees and hedges. Sunday P. M. the wind got round to the south, and wind and rain subsided in the course of the night.—The amount of rain must have been great, as the new road between Manipp and Changane was overflowed in several places; and the old road from Changane to Batticotta, which we passed on Monday morning, was, for half the distance, under water from 1 to 3 feet deep. Many of the natives will have suffered much from the flooding of their houses.—This suffering might, however, in most cases, have been avoided if proper drains had been cut through their premises by which the water might have been conducted to the tanks and low grounds without obstruction.

The *Overland Mails* are advertised to leave Jaffna on Thursday the 14th and Monday the 15th inst. the *Express* for the Seaforth, to leave on Wednesday the 20th inst.

Missionary—Arrival of Rev. J. R. Eckard and family at London—By the overland mail a Letter has been received from Rev. Mr. Eckard of the American Ceylon Mission, dated London Sept. 26. stating the safe arrival at Dover Sept. 18th, of the *Symmetry*, on which he embarked at Colombo April 15.—Mr. Eckard proceeded to London on the 14th, and was to sail for America in the Packet Ship *Toronto*, on the 27th of the same month, having spent about a fortnight in London. The perils of the voyage are graphically related, and we are happy to add to the interest of this number of our paper by giving a few extracts which may be found on p. 248.

Land sales in the Northern Province.—15,877 acres of crown land in the Northern Province are advertised to be brought to sale as speedily as possible. Of these 500 or 600 acres were sold a few days since at upwards of 20 shillings per acre.—The upset price was 10 or 11 shillings.—The first planters who came here had their pick at 5s per acre.

The *Bentinck Steamer*, Capt Kellock, arrived at Galle on the 14th Nov. left on the 16th, and arrived at Madras on the 18th, from which she sailed on the 19th, for Calcutta.

THE COMMENTATOR.—By a Notice in this and the last No. of the Star it will be seen that a Periodical with the above title is about to be issued at Kandy in the Singhalese and English Languages. It is with much satisfaction that we regard the multiplication of such vehicles of instruction and information to the natives of India. The projectors of the above work have our best wishes for its success and usefulness.

COLOMBO.

The amount of *Imports* at the port of Colombo for the Quarter ending October 1843. is £170,331; being an increase over those of last year during the same period of £72,775. The amount of *Exports* during the same period in 1843 is £66,226, being an increase over those of 1842 during the same period of £16,706.—It has been stated to be the intention of Government to suspend Mr. LANGSLOW, judge of the District Court of Colombo No. 1. south, in consequence of alleged unnecessary delays and other difficulties connected with the proceedings of his court. A memorial petitioning against his suspension has been presented to His Excellency, the Governor, by the members of the Colombo bar; a public meeting was also convened at Colombo on the 18th inst. when resolutions deprecating Mr. Langslow's suspension, were passed, and a memorial adopted, to be presented to the Governor, which is now in circulation for signatures.

MADURA.

Nov. 11.—The Cholera from all accounts is still continuing its ravages. Two or three Hindu Britons have fallen by it. Mr. Wm. Burby died of Cholera yesterday.

Dindigul Nov. 8.—Jegganatham, head Catechist of the S. P. G. F. P. here at Dindigul, died last night, of Cholera. He wished me not to pray for his recovery but that God would take him to himself. He witnessed a good confession, declaring that the foundations of his hope were not in himself or his work, but in Jesus Christ alone. His abhorrence of sin was one reason why he wished to depart and be with Christ. He has been 27 years a Catechist and often in times of Cholera preached to others, as he

told me yesterday, that Gospel which now made him so happy, so eager in the prospect of death by this same disease. "Precious in the sight of the Lord," &c. He is to be buried by Mr. Best, who arrived last evening.

MADRAS.

Hindu folly and Superstition.—From the Native Herald of Nov. 25th we learn that the priests of the temple at little Canjeveeram, lately reported that the brass idol which is usually carried out on festival days, was moving from its pedestal in consequence of old age, and they required 15,000 Rps. to be expended for fixing it again on a firm basis. 5,000 Rps. have been advanced for this purpose from the Pagoda fund, and the rest was raised by subscription.—Think of this, readers of the Morning Star;—15,000 Rps. for fixing a brass idol on its pedestal! Money enough to carry nearly 100 of your children through a six years' course of education at Batticotta. When will you begin to inquire regarding the sums filched from you by your priests for such vain purposes—"Why is this waste?"

CALCUTTA.

The number of passengers proceeding by the *Atalanta* steamer from Bombay to Suez in November, is eleven; the number engaged on the *Hindustan* amounted to sixty.

It is stated that 20,000 labourers have embarked for the Mauritius since the Indian ports were opened for emigration.

Mrs. Leach, the actress, whose clothes took fire during a recent theatrical performance at Calcutta, has since died of her wounds.

The Hon. Mr. Clerk, late Lieut. Governor of the N. W. Provinces, who was severely wounded by a fall from his horse, is reported to be out of danger.

OBITUARY.—Calcutta papers announce the death of the Hon. J. R. Morrison, Esq., Chinese interpreter to the British Plenipotentiary, and son of the late Dr. Morrison, Missionary to China.

Death of a Missionary.—The Rev. W. Bowley of Chunar, died very suddenly a short time since, of an affection of the heart, while preparing to go out to preach. He had been in India upwards of thirty years, and was a most laborious and faithful missionary.

Freight for Periodical publications by the Peninsula Company's steamers is reduced to 2s. per lb. and the hope is expressed by the company that greater reduction may be effected when the communication between Suez and India is established.

BOMBAY.

Accounts from Scinde state that sickness is greatly increasing among the troops stationed there; nearly the whole of the officers and above 400 rank and file of the 21st N. I. were in hospital. It is said that three-fourths of all the men, Europeans and Natives, are suffering from fever. Fifteen Officers out of twenty-two of H. M.'s 28th were in the sick list. Major Parker, of this Regiment, while under the influence of delirium occasioned by fever, had shot himself. No relief is hoped for till the change of the monsoon.—Bombay papers state that Capt. Beynon, of the ship *Harriet Scott*, was murdered by a party of Malay convicts, which the vessel had been engaged to bring from Penang to Bombay. This unfortunate occurrence took place soon after the ship had left Penang, which immediately returned there under the direction of the chief officer, and the prisoners were delivered over to the civil authorities. The wife of Capt. Beynon is expected to arrive at Bombay by the next steamer from Suez.

Bombay papers state that a flight of locusts, apparently 1600 cubits broad and from six to ten miles long, passed over the Bombay harbor on the 13th Nov.—The United States Frigate *Brandywine*, deputed to convey the Hon. Mr. Cushing, Ambassador from the United States to the Court of China, from Bombay to China, has been lying for some weeks past at Bombay, the commander and officers of which have received the most gratifying attentions from the Governor and gentry of the place. A Ball and supper was to have been given on board the Frigate on the 15th ult.

OVERLAND INTELLIGENCE.

The Overland Mail of this month has been uncommonly delayed in its arrival in Jaffna, owing, we understand, to the blunder of the Post Master at Mannar, who sent the Jaffna mails to Colombo. We believe an express arrived some 12 or 14 days since with letters or papers for the Government Agent, but that nothing further than this was received here till the 12th inst. Intelligence from England was received however thro' the Colombo, and Madras papers several days ago, from which we give below an abstract of the most important items.

The Queen and Prince Albert, with their suite, left France on the 7th of Sept. and in six hours and ten minutes arrived off Brighton, and landed in the course of the afternoon.—On the 12th of September Her Majesty and Prince Albert, with their attendants, embarked on the royal yacht, and on the 13th arrived at Ostend, in Belgium, where she was received and entertained by king Leopold with all the splendor of ceremony he could command. On the 15th the Queen visited the ancient city of Bruges, the inhabitants of which being apprised of her intention, showed their welcome

by stretching pieces of new linen (one of the staple manufactures of the place) from house to house over the streets thro' which the royal cavalcade was to pass, which gave a perspective appearance of a wide-spanned roof of stone; and this, harmonising with the ancient architecture of the houses on either side, seemed to form one long entire gallery. The walls were decorated with festoons and pillars, composed of linens of all colours, worsted yarns and boughs of trees. On the 16th the Queen extended her progress to the ancient city of *Ghent*. Here the people had planted rows of fir trees on either side of the streets, from which festoons of white linen were suspended. The civil and military officers of these cities were severally presented to her Majesty by king Leopold.—On the 19th her Majesty and Prince Albert, accompanied by the King and Queen of the Belgians visited *Brussels*, where they were received with demonstrations of gladness from the people—the whole city being superbly illuminated in the evening; on the 19th, the royal party proceeded to *Antwerp*, which was also magnificently illuminated in the evening. On the 20th at 10 o'clock the Queen and Prince Albert embarked on the royal yacht under a roar of cannon from all the forts and shipping in the river, and the next morning arrived at Woolwich, where her Majesty landed about a quarter before eleven, and soon after proceeded to the palace at Windsor.

In Scotland, the most violent opposition, amounting to serious breaches of the peace, has been manifested by the people, to the settlement among them of ministers connected with the old assembly under the state patronage. The riots in Wales are said to be increasing in extent and violence.—The excitement in Ireland had a little subsided, for want of new topics of interest in the harangues of the Repeal advocates.

Revolution in Greece.—King Otho, of Greece, who appears latterly to have exercised his Government with little regard to the wishes of his subjects, has been compelled by them, much against his will, to dismiss his late ministers, who were chiefly Bavarians, and accept of others nominated by the people; also to convene a national assembly for the purpose of forming a new constitution.—The new ministry had entered upon their duties with great zeal and efficiency.

Kingston, in Jamaica, one of the West India islands, has suffered severely from a fire, which broke out at mid-day on the 26th of August, destroying nearly ten thousand houses and property roughly estimated at £350,000.

புதினசங்கதி.

யாழ்ப்பாணம்.

மடுதுளா என். ஏக்கர் கவணமேத்து நிலம் விற்கப்படுமென்று புதினத்த னிற் பிரசுரித்தஞ்செய்யப்பட்டது இவ்வ ளா (அல்லது) கூடா. ஏக்கர் நிலம், ஒரு ஏக்கருக்கு இருபது சிலீங்காசு கொஞ்ச காணக்கு முன் விற்கப்பட்டன.

பிறகிட்ட, உக. சஞ்சிகை, உடையம், பக்கத்திற் கூறப்பட்ட சண்டை அமையிலேற்பட்ட இருதிறத்தவர்களில் வட்டுக்கோட்டையார் நியாயப்பிரமாணத்தின்படி குற்றவாளிகளாகக் காணப்பட்டபடியால் அவர்களில் ஆறேழு பேரில் ஒவ்வொருவரும் அப்பதன்பது இறைசால் குற்றமறுக்கவும் பிணைகொடுக்கவும், இவர்களுக்கு கொடுக்கவும் பிரியமில்லாதபோலும் மறியற்கூடத்திலிருந்து கரே ஊழியஞ்செய்யவுக் தீர்மானமாயிற்றென்று கேள்வியாகும்.

பிறகிட்ட கார்த்திகை மீ. உக. தீ. புதன் கிழமை யிலன்று வாடைக்காற்று வலுக்கொண்டு மோதியடித்து மீறகால்வியாழக் கிழமையிலன்றும் காற்று வரவர உரத்தடித்ததுமன்றி மனசு மிகுதியாய்நிப்பெய்து வெள்ளம் பார்த்தது. பிற்பாடு வெள்ளிக்கிழமையிலன்று வாடைக்காற்று கச்சாக்காற்றாகத் திருமதி அதிகம் பெலனாக அடித்துச் சனிக்குழைமை இராத்திரியளவுமெட்டாத வெள்ளம்போட்டு நாயிற்றுக்கிழமை காலமே காற்று வரவர அதிகப்பட்டு அனேக மரங்களையுந் தடிக்கவும் வேலிசெய்யுமித்துச் சரித்துப்போட்டதுமன்றி அனேகம் வயற்காணின்னில் வெள்ளம் அதிகம் பிடித்தபடியாத் காண்பில் விரைத்திருந்த நெற்பயிர்களெல்லாம் வெள்ளத்தலமிழ்ந்தி அழுகிப்போயினதில் வந்தெட்டங் கொஞ்சமல்ல. இன்னுஞ் சிலபேருடைய வீடுகளில் வெள்ளம்பிடித்ததினால் மறவீடுகளிற் போயிருக்கிறார்கள். பிற்பாடு நாயிற்றுக்கிழமையின்னேரம் போலே காற்றும் மனசுயுத்தொச்சோழகக்காரி குரம்பித்தடித்தது. மானிப்பாயிலிருந்து சக்காணக்குஞ் சக்காணவிலிருந்து வட்டுக்கோட்டைக்கும் போகிறதெருக்களில் ஒன்றரை முடித்துக்கு மேலேவெள்ளம் நின்றது. ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் நல்ல கல்ல மதங்குன் தவாரங்குண்டி வைத்தால் இப்படிப்பட்ட எட்டவரப்போகிறதேயில்லை.

கோழப்பு.

ஏன்மதி திறக்குயி—பிறகிட்ட முன் துமாத்தில் கொழுப்பி

விற்குமதியிட்டுருகை. பவுண் க. இலட்சத்து. எவதுகாணிக. ஏன் துமதியிட்டுருகை. பவுண் ககதுடாஉக.

வாக்கிலோ நீதவான்—நியாயசாத்திரக்களில் மிக வல்லவராகப் வாக்கிலோ நீதவானுடைய கொட்டிமுண்டான சிலபலவில் வங்கத்தினிமித்தம் அவரை புத்தியோகத்திலிருந்து தள்ளும்படி கோவரணமெந்தார் எண்ணிப்பிறப்பதைக் கொழும்புத்துறையோகத்தார் அந்தக் கிறிஸ்ட் கார்த்திகை மீ. உக. தீ. உட்கட்டகை அவரை புத்தியோகத்திலிருந்து தள்ளாடவிரும்பும்பொருட்டுகோவரண தேசாதிபதியவர்களுக்கு மன் குட்டுக்கடத் தியெழுதிச் சகலருடைய கையொப்பமும் வைத்துக் கொடுக்கும்படிக்கு போசனை பண்ணியிருக்கிறார்கள்.

மதுரை.

கோதாரி வியாதி இன்னமும் மதுரையில் நிலைகொண்டிருந்து தென் திசையில்தது இரண்டு அல்லது மூன்று இந்துப் பிரித்தரும் மெதைர்விடலிடம் கேட்கப்பெறும்படி கோதாரி வியாதியிற் காலஞ்சென்றுபோய்விட்டார்கள்.

திருட்டிவனம்.

மதுரைகைச் சார்ந்த திண்டிவனத்தில் வாசம்பண்ணின செககாத உபதேசியாருக் கோதாரிவியாதிபிறந்த காலஞ்சென்றுபோக முன்னிதாக நானவர் கமடையும்குக்கு ஆண்டவிரக்கம் புரியவேண்டுமென்று பிராத்தனைபண்ணுவதில் அப்படிச் செப்ப வேண்டாமென்றெண்ணக்கொடுக்கொண்டார். சொல்லப்பட்ட உபதேசியார் பாவத்தை மிகுதியாய் அராதித்ததினாலே தானே இந்த ஊரில்த் தானிராமல் ஆண்டவனுடனே போயிருக்கும்படி விரும்பினார் இவர், உக. வருடம் உபதேசத்தொழிவிலிருந்து கோதாரி வந்தவெனெல்லாம் போய்த் துன்பக்காரருக்குச் சலிசெஷமென்ற நற்செய்தியை யறிவித்தவந்தார்.

திருப்புவனம்.

கார்த்திகை மீ. க. தீ. புதன் கிழமை காலமே எ. மணிக்குத் திருப்புவனத்தில் மகா கையொருந்திப் பங்கியலாத காட்டையவர்கள் வயிற்றிலிருந்து சந்திரை வருத்தப்பட்டுச் சேதி யாய்த் தமதுடையலட்டு மோட்சபதவி போய்ச் சேர்ந்தார். அவருடைய முடிவு சமாதானமுஞ் சந்தோஷமுமே. அவ்வுடத்திலுள்ள அமெரிக்கன் மிகயோன ஆலயத்திற்குச் சமீபமாக அம்ம சாயந்தரம் அடக்கம்பண்ணப்பட்டார்.

குறு.

ஒருகுருவின் மரணம்—செனம்போன ஸய. வருடக்காலமாக இந்து தேசத்தில் அதிக உத்தமனும் பிரயாசியுமாயிருந்த சன் டெனவி என்னுடையார் சிறிது கிழமைகளுக்குமுன்னாகக் காலஞ்சென்றுவிட்டார். அவர் பரித்த நேரத்துக்குமுன்னாய்விருந்ததில்லை. மரித்த அன்றையதினமே அவரிருந்த இடத்திலுள்ள கடைக்குப்போய்ப் பிராணக்கம்பண்ண எத்தனப்படுகையிற் காலஞ்சென்றுவிட்டார்.

கித்தி.

இத்துலிலே இப்பொழுது தடுப்புக்குள்ளே கரையிடப்பட்டிருக்கிறபடியால், சா. பேரவையுக்கு அகப்பட்டிரியிற் பரிகாரமாகத்திரைத்தப்பற்றிப் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்பட்டானத்தரைச் சேர்ந்த தடுப்புக்களில், நாலில் மூன்றுபக்கத்துக் கதிகமான பேர் கரமாய்க் கிடக்கிறார்கள். மேசர் பாக்கர் என்பவருக்குக் கரையிடப்பட்டதற்கு நானூத்தானே கட்டுக்கொண்டுவோட்டார். கற் பித்தான் வேகன் என்பவர் சில யணங்குற்றவான்களை யொருகப்பலிலேற்றிக்கொண்டு வருடையில் அவரை அந்தக்குற்றவான்கள் பிடித்துக்கொண்டுவோட்டார்கள்.

காஞ்சிபுரம்.

காஞ்சிபுரத்து உச்சவனத்தின நாய்களில் வெளியே எடுக்கப்படுவதாகிய செப்புலக்கிரகத்தினது ஆதாரபீடம் இப்பொழுது பழகப்பட்டதனால் அக்குமிக்கும் அடிக்கொண்டிருப்பதைச்செம்மையாக்கும்பொருட்டுப் பதினாயிரமுருடாய்க்கு அந்தக்கோவிலிருக்கக் கண்டித்திருக்கிறார்கள். அந்நில அன்பதிவிரமுபர கோலிப்பணத்திற் கொடுபட்டதென்றும், மற்றம் பதினாயிரமுருபுருச் சீட்டுமுதிக் கையொப்பம்பவைத்து வாக்கின தென்றல் தெரியவந்தது. ஒரு செப்பு லக்கிரகத்துக்கொரு ஆதாரபீடம் செய்கிறதற்குப் பதினாயிரமுருபாச் செவ்வழித்ததைத் தாரகைகைய வாக்கிப்பவர்களே பாருக்கன். இவ்வையு பணத்தையுமெடுத்துச் செவ்வழித்து அதுபிள்ளைக் கட்டுக்கோட்

டைபிற் சாஸ்திரப்பள்ளிக்கூடத்தில் ஆறுவாடமிருந்து பற்பலக லுக்கியானவர்களுடன் தெளிவுப்படுத்திக்கொள்ளலாமே. பின்னை இப்படியே செலவுபெருது. இவ்வகாரியத்துக்கு இவ்வளவு பணம், இன்ன காரியத்துக்கு இவ்வளவு பணம் வேண்டுமென்று தற் திரமாக உல்கள் குருக்கன்மாரும் உல்களிடத்தில் வாங்கிக்கொள் ளும் பணத்தைப்பற்றி விசாரணைபண்ண நிப்களாரம்பிக்கும் காலமெப்போ? இதற்குப்பாற்றிச் செல்லுங்கள்.

இங்கிலாந்து.

இரண்டு மூன்று வருடத்திற்குமுன்னே இலங்கைத் தீவுக்குத் தேசாதிபதியிருந்த மக்கன்சு மகராசா அவர்கள் பிறகிட்ட புர ட்டசதி மூ. உடு. தூ. சவுதாப்தின் என்ற ஊரிலே மரணம்டைக்கவிட்டாரென்பதைக் கெல்விப்படுகிற பொழுது எங்குக் கிருக்கிற துச்சத்துக்களையிலை. இவர் இலங்கைத் தீவுவிப பரிபாலனமபண்ணியிருந்த வேண்டிலொருமுறை வேடசிருக்குங் காட்டுக்குப்போய் அவர்களை நன்னிலபிற் கொண்டுவருவதற்குப் போகமான ஏதுக்கையாதென்பதை அறியும்புகக்கவலிடமபோ னவேனையில் அவருக்குண்டான காட்டுக்கரமானது இந்தளவுக்கும் அவரைவிட்டுப் போகவிலையென்றும் அதின் கோக்கமாகத்தகா ணே மரண உபாதிபய யடைந்தாரென்றும் எண்ணவேண்டியது. இலங்கைத் தீவின் பிறந்தவனாந்த குடிசனங்களை யுயர்ந்த நிலையி லும் நன்மை தீமைக்குரித்தான காரியங்களை யறியும் வளர்ச்சி யிலும் அவர்களைக்கொண்டுவரும்புகக்கு வேண்டிய பிரமத்தனங்க ளைச் செய்தவரானபடியிலுலே அவரைப்பெல்லாரும் நீதினிகாலம் ஸவுக்கும் பிராணசனேதெருக் எண்ணவார்களைப்பதற்குச் சர்தேகமில்லை.

இலங்கைத்தீவு.

பிறகிட்ட ஆவணி மூ. உசு. தெபதியிலுள்ள மத்தியானம்போ லே கிவ்ஸ்தம் என்ற ஊரிலே பெருகெருப்புண்டானதிலுல, மது விகெரும் காடுவது. படினாரு வலுபெற்ற ஆஸ்தியும் அங்கினிகி ரையாய்ப்போய்ந்தது.

பெற்றிக்கென்றும் புகைக் கப்பல்—Steamer Bentinck.

இந்தக்கப்பலுடைய நினம், உாடுய. அகவம் அசு. சம. ஓடி ம், அசு. கசு. அந்தக்கப்பலுமுதல் தாடுமே விவரவு, ஓடாம. குதி ரைகளுடைய பலத்துக்கொப்பாயிருக்கும், அதிசுடைய செலவு தோவக, அாசயது, ரூப ய்

[For the Morning Star.]

BRIEF NOTICE OF THE LATE MUDELIAR SOOSEPULLE.

| | |
|----------------------------------|-----------------------------------|
| Remember man thy birth; | This world's vain wealth despise; |
| Set not on goods thy heart— | Happiness is not here— |
| Naked thou cam'st upon the earth | To Jesus lift thy longing eyes |
| And naked must depart. | And seek thy Treasure there.— |

It is the remark of an excellent writer, that with respect to any friend that greatly interests us, we have always a curiosity to obtain an accurate account of the past train of such a person's life and character, and though there may be several reasons for such a wish, it partly springs from a consciousness how much this retrospective knowledge would assist or confirm of our estimate of that friend.

The lamented and unexpected death of the Interpreter of the District Court of Jaffna—SANDRESEGRA MUDELIAR SOOSEPULLE, has cast a deep gloom over the native Society of the District, from the effects of which it will be sometime before they can finally recover. This melancholy event took place at Jaffna on Friday last, the 1st instant. The deceased died of an attack of fever succeeded by apoplexy.

A brief account of the worthy Mudeliar's life and services will not perhaps be uninteresting to the many persons to whom he was so well known, and whose public services and private virtues so ennobled his character, and shed lustre over his whole course of life that they were justly appreciated by a discerning public.

The deceased was born on the 18th Dec. 1799, and was appointed to the situation of Interpreter of the sitting Magistrate's Court of Point Pedro, in 1819.

In the year 1823 he was selected as Interpreter of the Hon'ble the Supreme Court during the Northern Circuit. His next appointment was that of Interpreter to the District Court of Jaffna, in 1834.

The deceased was equally honored and respected in life as he was lamented in death, and his mild and pacific conduct endeared him to all who had the pleasure of his acquaintance. Truly it may be said that he had not a single enemy.—He was a man of great uprightness, and rectitude of conduct—and his sense of integrity certainly knew no bounds.—He was an exceedingly good English scholar; and the correct and faithful manner of his interpretation several times called forth the eulogium and praise of his superior as well as of the Judges of the Supreme Court. He was indeed a faithful Christian, and an "Israelite in whom there was no guile to be found."

His funeral was attended by several Burgher and native Gentlemen, as well as by a large concourse of people (altho' the weather was rather unpropitious for the occasion) all anxious to testify their respect to departed worth.—His remains were interred at the Wesleyan Mission Church yard,—The Rev. P. PERCIVAL officiating on the occasion.

யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த விதன சங்கதி.

| | |
|-------------------------------|--------------------------|
| மனிதன் உன் பிறப்பைச் சிந்தி | உலகமாயப் பவுஷத்தினுள் |
| அனித்சியப்பொருளை நாடாதே | மெய்ப்பாச்சியமிடிலிலை |
| நிருவாணியாய்ப் பூமிபிண்கண் | யெகவை ஆவயித்த கண்ணுள் |
| ந்தாய் | நாலி |
| அத்தல் கிருவாணியாய்த்திரும்பு | அக்குள் பொங்கிவந்ததைநாடு |
| வாய்ப் | |

எங்கள் கரிசனையுள்ள இனெதெரெவரேனும் மடியுங் காலே அவ ரின் சென்ற சேவகால சங்கதிகளின் சொயம்பான வரலாறுகளை நாங்கள் அறிய ஆசிர்ப்பது எப்பொழுதும் எங்களுக்குகதிக விருப்ப மாயிருக்குமென்றும் அவலிருப்பம் பற்பல முகாந்திரங்களினாலும் உண்பெட்டாலும் சென்ற ஓடான இனெதெரின் கணிப்பைப்பி ரபலமாக்க வேண்டுமென்கிறெதெனயே இந்த விருப்பத்தின் பிரதான காரணமாயிருக்கிறதென்று ஒரு தராதலமுள்ள தால்கிரிடர் வ்னமயிரார்.

இயாழ்ப்பாண மாகாணத்தின் நீதிக்கோட்டின் மத்திரித் தலைமை டைச் செலுத்தி வந்தவராகிய நீதி சந்திரசேகர முதலியாராருடை ப் பின்னையின் விதனப்படுத்தத்தென்கிறபாய் பிரகாரமாகத்தெனா ன பிராணபோக்கியம் இம்மாகாணத்தவர்களுக்கு அதிச ஆதாய விதனத்தை உண்டுபெடுத்தது இத்தால் உண்டம் படுத்தாக்கியல் த் வற்ற சேவகவது சொற்ப காலத்தல் முடியாதாயிதாக. இந்த விதன உபாதிபையக்கொண்ட சங்கதி மாதத்தின் முதற் திகதயா கிய வெள்ளிக் கிழமை ய யுழ்ப்பாணத்திலே நடந்தது. சென்ற போனவருக்குக் காய்ச்சலுண்டாகிப் பின் சன்னியதவிலுந் பிரா ணயோக்கியமாயார்.

இந்தத் தராதலமுள்ள முதலியாரின் சேவ வரலாறையும் அவரின் உத்தியோக ரெப்பிச் சாமாத்தியங்களையுங் கெல்விப்படுவது அவருடன் பழங் அவரை அறிந்த வெருசெனங்களுக்குப் பிரெபர னமுள்ளதாயிராற்போகாதென்று நம்புகிறேன். அவரின் வெ ளியான நடபுகளும் உன்னான ஞானவிரும்த்தயும் அவரின் இந்நித் தையச் சிறப்பித்துச்செவகால நீட்சி முழுதிலும் அவரை அறிந்தயா வருக்கும் அது துலாம்பரமான வெளிச்சம் போற் பிரக கித்தது. மரித்துப்போனவரின் செனை அனுமான காலம் து எள்கை. இ ண்டு மாகாண மாதம் யஅ. தித்தி. என்று கண்டிருக்கின்றது. து அராமக. ஆண்டில் பருத்தத் தறுமயில் மலத்தற்குத்து நீதித்தல் துத்த் தோலுக்கு வேலையில் ஏற்பட்டிருந்தார். துஅராமக ஆண்டி துவக்கம் அவரைச் சங்கைப்போந்த் கப்பிற்றிங்கு வடபுறந்ந் நீதி விசாரணைக்குவருந் தோலுக்காகத் தெரிந்து கொண்டா ளன்.

துஅராமக. ஆண்டில் யாழ்ப்பாணம் நீதிக்கோட்டில் தோலுக் காக தியமிக்கப்பும்படி போதிய திராணி அடைந்தார்.

சென்மபொனலின் சில காலத்தில் எவரும் அப்படிப்பட்ட சக்திப்பையும் மரியாதையையும் அவரிடமிருந்து காக்கவேண்டிய அபாயம் அவர் பிராணயோகிய காலத்திலும் அனேகர் அவருக்காகத் தயாராயிருந்த சிவ பிரலாபிதம் அடைந்தார்கள்.

அவருடைய சாதையும் மெத்தையும் எவருக்கும் பொருத்திய நனமும் அவரை மேலிய யாவருக்கும் இச்சிறந்த கட்சுப்பின்னிற்றது. அவருக்கு யாதேனும் தரோகச் செயல்கள் உண்டுபண்ணத் தக்க சத்தாக இருக்கவில்லையென்றதை கிச்செயப்படுத்திச் சொல்லத்தக்கவையாக நடந்துகொண்டார். அவர் மகா சீசியும யாவர்க்குமொத்த கட்சைகையும் உண்மை நிதான வகையறவில் எல்லா சொல்வதற்கிடமில்லாமலும் இருந்தார். இக்கிவசுப்பாஷைப் படிப்புவிற்பன்னியத்திலே மகா சாமார்த்தியமும் அப்பாஷையை அருத்தப்படுத்தியதிலும் அதை விளக்கி அறிவதிலும் எப்பிரகாரமாயும் பூரண நிதானமும் உணர்வுமும் சாமார்த்தியமாயும் இவ்வூர் நீதித் தலைவர்களின் விப்படிக்கும் உலகிப்புகர்க்குதவாயுமிருந்ததுமல்லாமல் அனேக தருணங்களிற் கனமொருத்திய சபாபிதிகொட்டு நீதியிப்பினாலும் அப்படியே புகழ்ச்சையை அடைந்த சாமார்த்தியரானார்.

மெய்யாகவே பூரண விவாசமுள்ள நெறிவதனும் கடுகான கிடையாத உத்தம இவரால் மனதுகூடியதாக இருந்தார்.

அவருடைய மரணச் சடங்குக்கு அதிக கற்றும் மறையுங் கொண்ட ஒவ்வாத காலமாயிருந்தும் அநேக வெள்ள மனுஷரும் அவரின மனுஷரும் பிறாணுத்தாரமும் வந்து கூடிப் போதிய கனிப்பையுடைய பிரித்துபோன சினேகிதரின் உத்ப்பைக் கனிப்படுத்தினார்கள். அவருடைய தெத்ததை செவியோன் மிசுபன் கோலிசுச் சேர்த கலவறை திலத்திற் கடைகெபோர்த்த பாகவேல் அய்யாவர்களால் அச்சொத்துத் தருச்சடங்கு திறை வெற்றமாயிப் புயிதானம்பண்ணப்பட்டது.

துஅாசகம். ஆண்டு மார்ச்சு மாதம், 1900. திகதி.

To Correspondents.—We wish a personal interview with a "Native Protestant" before acceding to his proposition regarding the next Vol. of the Star.—Several Communications are unavoidably postponed.

NOTICE. Correction.—In our paper of the 9th November was inserted in Tamil, a notice of a marriage between Philip Fonseke Gabriel Palle and Miss. Gratia Silva, daughter of Pedro Silva Pille. This notice was received from Colombo, through the Post Office, and signed by several persons. We had no suspicion at the time but that the notice was authentic. It appears, however, from a communication since received from a friend of the young woman's family—that this notice of marriage is a base fabrication, got up by some enemy of the family to bring shame upon the girl and her parents. We sincerely regret that our paper has been the means of giving circulation to so wicked an imposition. The shame of the proceeding will however recoil upon the authors of the mischief—who must either be lost to all self-respect and belong to the dregs of society—or they will carry in their bosoms the consciousness of having practiced, incognito, a mean and cowardly trick, of which any decent person would be ashamed. We shall hope to guard more successfully against such impositions in future.

அறிவித்தல்.

பிரெட்ட உக. சஞ்சிகை உரேனும் பச்சத்தின்னே பிப்பிப் போக செக்கா கலிசியைப் பினை என்பவரும், பேதரு சிலவை பினையின் புத்தியியாய் இருசியா சிலவையும் விவாக சமமத்த மண்ணினுக்கள் ஒரு அறிவித்தல் பிரகாரஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்கு முன்னாலே கையொப்பம் வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கடத்தாசி கொழும்பில இருந்து அனுப்பினதாக யாழ்ப்பாணத் தபாற்சாவடியால் எங்கனிடம் வந்துசேர்த்தது. இந்த அறிவித்தலைப் பற்றி காங்கள் சந்தெங்கினுஞ் சமுச்சியல் கொள்ளாததிலால், அதை அச்சடிக்கப் பிரியப்பட்டதே அன்றி யற்றம்படியல்ல. பிற்பாடு இவ் வினம்பரம் பாரப் புரவி என்மும், வவாகசம்பத்தமண்ணினதாகச் செவ்விய அந்தப் பெண்ணின்னக்கும் அவளுடைய பெற்றிருக்கும் அவசங்கை வகுத்தவிக்கிறதற்காக ஆரோ ப்புப்படி இனமாயெழுதியது பிழாகொன்றும் எங்களுக்கு அனுப்பிய கடித்தல்தெரியவந்தது. உதயதாரகை வற்பாய் பூப்படிப்பட்ட அவசங்கையா காரியம் உண்டுபட்டதற்காக காங்கள் மெத்த மனமடிவு கொண்டிருக்கிறோம். இந்தப் பொல்லாப்பைச் செய்தவர்களுக்கே இனம்வரும். என்னென்றால், ஒன்றில் அவர்கள் தங்கள் கனத்தை அழித்து ஒன்றில்

ருக் கடாத கிஞ்சித்தவமானாகருடைய கட்டத்தாட்ட செரலெண்டியத. அவலதவர்கள் யோக்கியனுக்காத செய்கையைச் செய்தோமே என்று உணர்ந்து காணி வெட்கப்படவேண்டியது.

இனி ரேல் காங்கள் இப்படிப்பட்ட மோசமான காரியங்கள் பற்றி மெத்தச் சாவகாசமாயிருப்போம்.

அறிவித்தல்.

உதயதாரகையின் காரியகாரர், கைவெப்பக்காரர் முதலிய சினேகிதர்களையெவர்க்குமெழுதிக்கொள்ளுகிறதென்னவென்றால், இவ்வருடக்கணக்கு முடிந்தபோகிறதற்குக் கிட்டியிருப்பதினால் அவரவரே தாங்கடாங்கள் தாரகையினிமித்தம் கொடுக்கவேண்டிய பணத்தைத் தாரகைக்கிப்பிப்பாசிய துறைக்குக் கொடுத்துள்ள கணக்கைத் தீர்க்கும்படி சிலபலகை யொப்பக்காரருக்கு வில்லென்னும் பணக்கணக்குச் சீட்டுத்துண்டெழுதியனுப்பியாயிற்று. சிறிதுதாளைக்குள்ளாக மற்றவர்களுக்கும்னுப்பக் காத்திருக்கிறோம். ஆகையார் கொடுக்கவேண்டிய பணக்களைத் தாராளமாயுஞ் சீக்கிரமாயும் அனுப்புவார்களென்று காத்திருக்கிறோம். சகலருமறிந்தகொள்ள வேண்டிய காரியமொன்றென்னவாடால், உதயதாரகையை வாங்குபவர்கள் ஒருருடத்தகரு காண்கிவ்ங்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் விலைபோட்டவேளையிற் சில கையொப்பக்காரர் கொடுக்கமாட்டார்கள் என்றும் அறிஞலே எங்களுக்கு நட்டம் உருமென்று நாங்கள் முன்னர அறிந்திருப்பதுண்டாலும், நாங்கள் அதின் விவையை அதிகப்பித்துகிறதற்கு அது போதிய நியாயமாயிருக்கும். தாரகையின் கிவசொற்பமாயிருந்தும், சிலபலகையொப்பக்காரர் முறையாம்படி நாங்கள் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தைக் கொடாமற் பின்னிதம்பண்ணுகுநர்களென்றெங்களுடைய காரியகாரரிற் சிலர் குறைகூறினதமன்றி இத்தினிமித்தமாக இவர்களிலொருவர் தாம் பார்த்து வந்த தாரகையின் காரியப் பொறுப்பை விட்டுவிட நினைப்பம்மண்ணியுமிருக்கார். ஆகையார் தான் கொடுக்கவேண்டிய பணத்தைச் சரிவர முறையாம்படி இறுக்கிற இவருடைய எண்ணத்துக்குப் பிறநீக்கலாப் அவருடைய கையொப்பக்காரர் வருவதைக்காண்பது எங்களுக்குள்ளேற்றத் மனவேதனைபாயிருக்குது. பாருங்கள், ஒரு கடனானி தானிறக்கவேண்டிய கடன்களைச் செலுத்தி முடிக்கும்போது அவனுக்கிருக்கிற சந்தோஷித்துக்கொரு எல்லியில்லை. அவன் தனக்குண்டான கனத்தையும் மற்றவர்களின் நானபவான், கனவான், தனவானென்று சொல்லும் புழ்ச்சிபையுமியன் காணும்பொழுதுங் கேட்கும்பொழுதும் அவனுபைய உணர்ச்சியென்னவாயிருக்கும். உதயதாரகையை இவ்வருடத்தோடே நிறுத்தவிடப்போகிறீர்களோவென்றதாகப் பலவிடங்களிலுமிருந்துபலபெயர் வினாவியிருக்கிறார்கள். அதற்கு

நகர்சொல்லும் பிரத்தியுத்தராமென்னவெனில், உதயதாரகைக் கையொப்பக்காரர் தாங்கள் கொடுக்க வேண்டிய நிலுவைப் பணத்தைச் சரிவரக்கொடுப்பதன் டானால், தாரகையைப் பலவிடங்களிலும் அதின் நேசர்கள் மென்மேலும் பரப்பப் பிரயெத்தனப்படுவதன் டானால், எல்லாருந் தாரகையை நிலுக்கப் பண்ணுதல் தங்கள் கால்களைப் பேறெடுத்தவையொத்தாசை புரிவதுண்டானால் நாங்கள் ஒருபொழுதும் உதயதாரகையைப் பிரகாசஞ்செய்யாமல் நிறுத்தி விடுவதேயில்லை. நாங்கள் தாரகையை நிறுத்திவிட்டால் இவ்வூர்ப்பிறந்த எங்கள் சினேகிதர் அதிகந் துக்கப்படுவார்களென்பதைப்பற்றி அறிபவருகிறது எங்களுக்கு மனப்பூருவமாயும் சந்தோஷமாயுமிருக்கும். ஆகையால் தாரகையின் சினேகிதர்கள் அதை மறைந்து பட்டுப்போக லிடாமல் மென்மேலும் நிலுத்துகின்றொளிகாலச் செய்வதற்கென்னவிதவொத்தாசைகளைச் செய்பவெண்டுமென்று தியானித்துப் பார்க்கட்டும். தாரகையைப்பற்றி எங்களுக்குக் கொருவருடத்தில் வரும் நட்பும் ஏறக்குறையப் பவுண்டும். கையொப்பக்காரர் ஏறக்குறைய, ஏறாது. அவர்கள் கொடுக்கும் பணம் முழுச்செலவில் அரைவாசிக்குமாதிரி சரிக்கட்டக்கூடியதாயிருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட நட்புமெப்போழுது நீங்கிச் செலவு சரிவருமென்று தெரிபாது. ஆனால் தாரகை ஆர் நயத்துக்காக உண்டுபண்ணப்பட்டதோ அவர்களே கூடியளவு தெண்டித்து எங்கள் பணநட்டத்தை நிவித்தியாக்கவேண்டியது ஒவ்வொரு கையொப்பக்காரனும் தன்னைக் கூடியளவு பிரயாசப்பட்டு இன்னுமொரு கையொப்பக்காரனைத் தன்னோடே சேர்க்கக்கூடுமானால் அந்தப் பணம் நட்பும் நீங்கிப்போம். அல்லது தாரகையுண்டுபண்ணப்பட்டதினோக்கத்தப் பேணி அதை மதிக்கக்கூடியவர்களும் அதை உபயோகிக்கக்கூடியவர்களும் பத்து அல்லது இருபது பிரதிக்குக் கையொப்பம் வைத்து வாங்கி வாசித்து அதினால் பயனையகையத் தருமானவர்களுக்குக் கொடுக்கட்டும் ஆகிலும் உதயதாரகையை உதிக்கப்பண்ணி அதினால் வரும் பலபலங்களைத் தெளிவுறவறித்து ஒப்பொழுது மாதத்துக்குமாதம் அன்பது இறைசால் முதற்கொண்டு நூறு இறைசால் சப்பளம் வாங்குகிற சிலர் தாங்களாய்க் கையொப்பம் வைத்துத் தாரகையை வாசியாமல் மறுபேரிடமிருந்து இரவலாக வாங்கி வாசிப்பது எவ்வளவு வெட்சம். ஐயோ! அவர்கள் செய்பவெண்டியகடமைபையும் பொறுப்பையும்பற்றி அவர்களறிந்தது எவ்வளவு சொற்பம்!

தாரகைக்குக் ஹரிபகாரராயிருப்பவர்களினுமதேயங்களை இங்கிலிஷ் பாகஷியில் மற்றப் புறத்திற் பிரகாசஞ் செய்ப்பட்டிருக்குது.

TO OUR AGENTS AND SUBSCRIBERS AND PATRONS.

We beg to remind the Parties above addressed that the closing year brings with it, to them, the obligation and privilege of remitting to the Publisher of the Morning Star the sums due on their respective subscriptions. Bills have already been distributed to some of the Subscribers, and in a few days will be to others. None will be intentionally neglected. We hope all will cheerfully and promptly pay what is due from them. It should be distinctly understood, that in the charges for the paper, no estimate is made for bad debts—or for time wasted in reiterated applications for payment; and we trust it will be seen that there was no occasion for it. Several of our Agents, however, make loud complaints of their inconvenience and trouble in collecting their dues, and one of the most valuable and efficient of them has resolved to resign on this account. We are sorry that any should be found such strangers to the sweet and exhilarating feeling experienced by him who faithfully fulfils his pecuniary obligations. May we recommend to all delinquents to try it once, and if they do not find themselves happier men for it—enjoying more self-respect—as well as more of the respect and esteem of others, we shall be greatly mistaken.

Will the Star be discontinued?—has been asked from several quarters. We answer—not, if its subscribers will all pay their arrears—not, if its friends will exert themselves to extend its circulation—not, if all who can, will lend a helping hand to sustain it. It is a satisfaction to know that its continuance is a matter of so much interest, that very many among our native friends, as well as others, would sincerely regret its dissolution. Let all its friends then, meditate what they can do to help its continuance.

It is published now at an annual pecuniary loss of about £50. We have 750 Subscribers; but their Subscriptions will pay *only half its cost*. How long the parties who sustain its pecuniary liabilities will be willing to sustain them alone, we cannot now say.—It is but fair that those for whose benefit the paper is designed, should do what they can to relieve it of this embarrassment. Let every Subscriber then exert himself and procure an additional Subscriber, and the work is done. Or, let those who appreciate the object and are *able* to befriend it in this manner, subscribe for 10 or 20 copies and circulate them where they will be read with profit. It must be said, to the shame of some individuals, who have shared most largely in the benefits emanating from the source that gave origin to the Star, and who are now, by the qualifications supplied them from this source, in the receipt of from 50 to 100 Rix Dls. per month, that they, instead of pursuing the honourable and praise-worthy course recommended above, actually *borrow the paper* from other Subscribers to obtain its perusal. Alas! that they should have advanced no further in their sense of obligation and responsibility.

Should any Gentlemen, friendly to the object of the paper, have it in their hearts to remit *Donations* or *Subscriptions* in aid of its support, they will be thankfully received and acknowledged.

With the next No. will be given a Title page and Index of the Volume and a Prospectus of the paper for 1844.

The following Agents of the paper are authorised to receive remittances of Donations or Subscriptions.

JAFFNA—THE MISSIONARIES.
MANEPY—Mr. J. EVARTS.
BATTICOTTA—Mr W. VOLK.
WANNARPONY—Mr. S. TAMBIAH PILLY.
NEGOMBO—Mr. C. PERERA.
COLOMBO—Mr. P. CANJEMANADER PILLY.
KANDY—Rev. C. C. DAWSON.
TRINCOMALIE—Rev. GEO. HOLE.
BATTICALOE—Mr. S. A. ALLEGECOOON MOOD.
MOOLLITEVO—Mr. A. MCFARLAND.
MADURA—Rev. R. O. DWIGHT.
DINDIGAL—Rev. J. J. LAWRENCE.
NEGAPATAM—Rev. P. BATCHELOR.
TRIVANDRUM—J. ROBERTS, Esq.
MADRAS—P. R. HUNT, Esq.

NOTICE.

NOTICE is hereby given that a re-Sale of the following rents for the year 1844 will be held at the Cutchery on Monday, the 18th inst.

Toll rent of the Colombogam road.

Colombogam and Kalmone Ferry rent.

Araly Ferry rent.

Toll rent of the Chavagacherry road.

Toll rent of the Sangane road

Jaffna Cutchery

13th Dec. 1843.

E. H. SMEDLEY,
Asst. Agent.

அறிவித்தல்.

தஞ்சாவூர் ஆண்டின் இதிப்பின்புறம் சொல்லப் பட்டிருந்த கட்டணம், இந்த மூன்று திகதியாகிய திசம்பர் மீதம் சச்சேரியில் விற்கப்படுமென்றிதான் அறிவிக்கப்படுகிறது.

அதாவது.

கொழும்புத் துறைத்தெரு ஆயக்குத்தகை.

கொழும்புத் துறையும் கல்முனைபுத் துறைத்தோ ன்குத்தகை.

அராலித் துறைத்தோணிக் குத்தகை.

சாவடிச்சேரி தெரு ஆயக்குத்தகை.

சங்கான்தெரு ஆயக்குத்தகை.

பாழிப்பாணங் சச்சேரியில் தஞ்சாவூர் ஆண்டு மார்ச்சு மீது யு. திகதி

E. H. SMEDLEY,
எசுஸ்தந்து எசுஸ்து

நிகண்டு,

ஒருசொற் பலப்பாருட்டொருது மூலமும் உரையும், புத்தகம் ஒன்றிற்கு இரண்டுசிலங்கு வீதமாக இவ்விடத்தில் விற்கப்படுமென்றிதான் அறியவும்.

On the 1st of January, 1844.

Will be published, in Singhalese and English.

(Price two-Pence.)

No. 1, of

THE COMMENTATOR,

A magazine, to be issued monthly, and to be devoted to the dissemination of religious and other useful knowledge.

The Commentator will comprise within its pages, a plain and practical Exposition of the New Testament, Hints to Native Preachers, Sketches of Sermons, Short Dissertations on the fundamental doctrines of Christianity, Extracts from Biblical works, and Comments thereon; Observations on past or passing events, and a variety of other subjects.

It is hoped that Christian Missionaries and others who feel desirous to promote the spread of Truth, will contribute to its pages, and endeavour to extend its circulation.

It is intended to present most of the articles in both the Singhalese and English Languages, though occasionally it may be thought unnecessary to insert a communication in more than one of them.

The Commentary will be written in a plain and concise style; and published without the text of Scripture; so that it may be used with either of the Singhalese versions now in use, or with the English version.

The work will be illustrated with occasional wood engravings.

Communications to be addressed to the Editor, Baptist Mission House, Kandy; by whom subscribers' names will be received; also by the REV. E. DANIEL, Colombo, and any of the native preachers.

The following Books among others may be had at the Book Depository, Wesleyan Mission, Jaffna.

Johnson's Dictionary, Imperial octavo.

Bagster's Pocket Bible.

Grahams's Domestic Medicine.

Latin Dictionary.

Carpenter's Spelling Book.

Lennie's Grammar.

Wesley's Hymns, Sermons, &c.

The Singing Master.

Solly on the Brain.

Lock's Essay on the Understanding.

Liston's Practical Surgery.

N. B. Various publications belonging to the Tract Society, and also Bibles of different sizes may be had at the same place.

WANTED

A Christian Schoolmaster, for an English School at Point Pedro.

Applications and testimonials may be sent to Mr. PERCIVAL.

அட்டவணை.—CONTENTS.

| | | | |
|------------------------------------------------|---------|-------------------------|------|
| Beschi's Instruction, | 239—240 | வேதியரொழுக்கம் | உரைய |
| Abridgement of Good's Book of Nature | 241—242 | கட்டெல்லாபெய்தியை | |
| The Condor | 243 | ஞ்சகால் | உரைய |
| Mr. Poor's Letters to his late Pupils—No. xiv. | 244 | லிலங்கியல் | உரைய |
| Rules for the Conduct of a Christian life | 245 | தெரிந்துமார்த்தம் | உரைய |
| Pancha-tantra-Katei | 246 | ஞ்சதத்திரக்கை | உரைய |
| Cural and Panchangam | ib. | குறும்—பஞ்சாங்கம் | ib. |
| Communications | 247 | பத்திராதிபருத்தம் | உரைய |
| Letter from Mr. Eckard | 248 | கணக்குவோ | ib. |
| Summary of News | 249—254 | மங்கலீகப் புதினச்செய்தி | |
| To our Agents and Patrons | 253 | கல் உரைய—உரைய | |
| | | பதினச்செய்திகள் | ib. |